

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

TWENTY-FIFTH DAY

Monday, 30th March 1959

The House met in the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at Twelve of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI B.A., LL.B.) in the Chair.

Leave of Absence.

MR. SPEAKER.—I have received a letter from Sri B. A. Desai requesting leave of absence from the House till 20th April 1959 as he says he has been laid up with Tonsillitis.

Is it the pleasure of the Assembly that permission be granted to Sri B. A. Desai for remaining absent from all meetings of the Assembly till 20th April 1959?

HON'BLE MEMBERS.—Yes.

MR. SPEAKER.—Permission to remain absent is granted.

MYSORE CO-OPERATIVE SOCIETIES BILL, 1959.

Presentation of Report of Joint Select Committee.

SRI MALI MARIYAPPA (Chairman of the Committee).—I present the report of the Joint Select Committee on the Mysore Co-operative Societies Bill, 1959.

BUDGET FOR 1959-60—DEMANDS FOR GRANTS.

Demands Nos. 2, 3 and 24—Land Revenue; State Excise; and Rural Development.

(Debate continued)

***ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ (ಹರಿಹರ).—**ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಒಂದೇ ಬೇಡಿಕೆ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ

ದಲ್ಲಿ ಒಂದಂತವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ದಕ್ಷತೆ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನಾನು ಅಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಮಾಜದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ, ಆಡಳಿತ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕ್ಷಮಾವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು, ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದೇ ಅಂಶದಿಂದ ಅಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ತರುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಜನಗಳು ಅಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲರಕ್ಕೂ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಅಪ್ಲೀಯಾಗಲೇನಿದ್ದಾರೆ, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳೇನಿದ್ದಾರೆ, ಇವರ ಅಭೀನ ರೂಪರೇಖೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು, ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆನ್ನುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇವೆ—ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಹತ್ತು-ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದರಾದರೂ ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ (ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).— ಆ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲವಿಳಂಬ ಮಾಡಕೂಡದು ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ದಿಂದ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೂ ಸಹ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೀರ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕ್ಷಿಪ್ರಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲ ಜನಗಳ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗೆ, ಅಕ್ರೋಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತೇವೋ ಎಂದು ಹೆದರಿ ಬಿಟ್ಟು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಡ ಮಾಡಕೂಡದು. ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಭೀನದಲ್ಲಿ ಅಮುಖ್ಯವಾದ ಶಾಸನಭೋಗರ ಅಭೀನನ್ನು ಅದನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತಾವು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪಟೇಲರೂ ಮತ್ತಿತರ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ

*Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ)

ಗೃಹದೂ, ಇವರೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಶಾನುಭೋಗರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಬೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನಿಸಿ, ಅವರು ಇರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಒಂದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂದರೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯರಾದವರು ಶಾನುಭೋಗರು. ಅವರು ಏನು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮೇಂಟೇನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು, ಅನೇಕ ಸಿವಿಲ್ ರೈಟುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಈ ಶಾನುಭೋಗರ ಅಭೀನವನ್ನು ಯಾವ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕ ಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೇವಿನ್ಯೂ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಎಷ್ಟು ಅವಧಿಯಿರಲಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಮುಂದಿನ ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಎಷ್ಟು ಜನರ ಹತ್ತಿರ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿನನ ಕೆಲವರು ಬೈಯ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಜನತೆ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ನಮ್ಮ ಪೀಳಿಗೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ಅಭೀನವನ್ನು ಒಂದು ಕಾನೂನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಅದು ಪ್ರಾಪ್ತವಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಾಪ್ತ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯಾವ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಯಾವ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ; ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗೋರಾಪಾಲರವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಾಲವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಭೀನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬರೀ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ರೇವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ದಯವಿಟ್ಟು ಪರಿಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಮಿಟಿಮೆಂಟನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಕೊಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನೀವು ಏನಾದರೂ ಕಮಿಟಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ನೀವು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ಗಾಗಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೋರ್ಟ್‌ಗಾಗಲಿ ಹೋಗಿ ಬಹುದು. ನೀವು ಕಮಿಟಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಮಿಟಿಮೆಂಟಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಖಜಾನೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬರಬಹುದು. ಯಾವ ಕಮಿಟಿಮೆಂಟೂ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಅಭೀನವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು. ಕೋರ್ಟ್‌ನವರು ತೀರ್ಮಾನ

ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬಾಧ್ಯರಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದಾಗ ಅದಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕಾನೂನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮಗೆ ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕೆಲಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಮಗೊಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ವಿರೇಡ್ ಅಭೀನರನ್ನೆ ಅಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಾನ್ಯರಾದ ನಲ್ಲದಂತೆ ಅವರು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಾವೊಂದು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಅವರು ಜನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ, ಒಂದು ಗೌರವ ಎಂದು ಕೊಂಡು ಆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗೊಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ನೊಳಗೇ ಹೊಡೆದಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಮತ್ತು ಪಟೇಲರ ಮೇಲೆ ತಮಗೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಫಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನಿಸಿ ಇನ್ನಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಮಗೆ ಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರ ಕಡಿಮೆ, ನಮಗೆ ಅದು ಅಗೌರವ ಎಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾವೆ ಶಾನುಭೋಗರ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಪರಿಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವವರಲ್ಲ. ಅವರ ಮುಖ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಇದು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ರಾಜಯ್ಯನವರ ಹತ್ತಿರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಹತ್ತಿರ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ Economic aid for the development of cottage industry ಬಾಬಿಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಅಗ್ನಿಕುಲಾರ್‌ಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇವರ ಯಾವ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮಿನಲ್ಲೂ, ಪ್ರಾಂಶ್ನಿಕ ಸೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ sense of priorities ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರು ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಟಾಪ್ ಪ್ರಿಯಾರಿಟಿ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹುಲ್ಲು ಗುಡಿ ಸಲಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನಾಂಗದವರು ವಾಸವಾದುದ್ದರಿಂದ

ದ್ವಾರ. ಎರಡನೆಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಜನಾಂಗದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಹರಿಜನ ಜನಾಂಗದವರು ಮಾತ್ರ ಹುಲ್ಲಿನ ಜೋಡೆಗಳಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಉಚಿತವಾದುದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅದೇ ಹಣವನ್ನು ಅವರ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಇಳಿಬೀದಿಯ ರೀತಿ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಇಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಜನಾಂಗಗಳು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ (ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾನನೀರೋದ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನರಾಮಯ್ಯನವರು ಈಗ ಒದಗಿಸಿರುವ ಮೊಬಲಗೇ ಸಾಲದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ನನಗೆ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆ ಬೇಡ. ನಾನು ಹೇಳುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಿರುಳು ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದರೆ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಪೆಡ್ಲರ್ ಕ್ಯಾಪ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪೆಡ್ಲರ್ ಟೈಡ್ಸ್ ಕುಟುಂಬ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಐದು ಜನ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸೌಕರ್ಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಬ್ಯಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಜನ ಹರಿಜನರಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನೂಡನೆ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಶ್ರೀಮತಿ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯ ಡಿವೈಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಸಿವ್ ಇರಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನದಿನ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟರು ಮಾತನಾಡಿ ಈ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನಾಹುತ ಮಾಡಿದೆ, ಇದನ್ನು ಸ್ಕ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್‌ನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇಂಟ್ರೋಡೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಅಂಗಡಿ ಇದೆ ಎಂದು ನೂಡನೆ ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟು ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಹಾಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯರ್ಥ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು. ಇಂತಹ ದೋಷ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪಾನನೀರೋದವನ್ನು ಇಂಟ್ರೋ

ಡೂಸ್ ಮಾಡಿ. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅದಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪಾನನೀರೋದವನ್ನು ಇಂಟ್ರೋಡೂಸ್ ಮಾಡದೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನಾಹುತಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ. ನಾವು 11 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುವ ಕೂಗಿಗೆ ಬೆರೆ ಇಲ್ಲ. ಒಂದುಕಡೆ ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ಬೆರೆ ಏರಿಯಾದಿಂದ ಆಚೆ ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಒಂದು ಕಡೆ ಪೂರ್ತಿ ಪಾನನೀರೋದವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅರ್ಥವಿದೆ? ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿ ದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕುಡಿಸಿ. ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯಿರಿ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ತತ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಿ. ಕಟುಕರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಸವನ ಪೂರ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ? ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಏನುಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪಾನನೀರೋದವನ್ನು ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಮುಂದೆ ಗ್ರಾ.ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅದು ಹೋಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಒಂದು ಕಡೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂಬುದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಯಾವ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಶೀಘ್ರ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನೂ ನಹ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜನತೆ ನಿಮಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಸಲಹೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಡಿತ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದರಿಂದ ನೀವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರೆಂದು ನನಗಿನ್ನಿತು. ಹೆಂಡದ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಎರೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾರ್ಕರು ೭ನ ಶ್ರೀಮಂತರ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಹಣವೆಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ದುಡ್ಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದರಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದೋಷ ಮಾಡುವ ಜನ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ರಾಯಕ್ಕೇ ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕೆಳಗುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿ 11-12 ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಖಾಟಿಂಗುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೆವ್ವಗಳು ಒಡಾಡುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಂಡದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಸಾರಿ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೆಂತಹ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಾದರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಅಂತಹ ಕೀರ್ತಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ನಿಗದಿಸುತ್ತದೆ ಜನರ ತುಂಡಿಡಿದ ಕಟ್ಟು ಹೋಗು
ಬಾಡುಗಾಂವಿ ಯಾಕು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂತಹ
ಮಿಡುಕು ಸಾಹೇಬರೂ ನಹ ಹೆಂಡದ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ
ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಿಂದೆ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಭಂಗಿ,
ಸಾರಾಯ ಕುಡಿದವರನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಹೆಂಡ ಕುಡಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಏನೇನು ಕುಡಿದೆ ಹೇಳು
ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ
ಮಾಡಿದ್ದರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟರು
ಹೇಳಿದರು. ಕುಡಿಯುವವರು ಇಂಥಾದ್ದು ಕುಡಿದಿ
ದ್ದಾರೆಂದು ದೃಢೀಕರಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಂಥದನ್ನೇ
ಕುಡಿದಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಇಲ್ಲಿ
ಬೊಂಬಾಯಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ
ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ವಾಗಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
ಶಿಖ, ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ
ಬಾರಿನಲ್ಲಿ 20 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಸರ್ವಿಸಾಗಿದೆ.
ನಿಮಗೆ 3-4 ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ
ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೆಂಡಕುಡಿದವರ ಕೇಸು
ಗಳಿಸುತ್ತಾ ಕುಡಿದಿದ್ದರೋ ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.
ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದಿಷ್ಟೆ. ದೇಶಾದ್ಯಂತ
ಜನರಿಗೆ ಅವಿರೋಧಿತ್ವಕ್ಕೆ ವಸ್ತುಗಳ ಬಾಡುಗಳೂ,
ಸಾತೆಗಳೂ ಏನೇನಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಸರ್ಕಾರದವರು 1959 60ನೆಯ ಇಸ್ರಿಯೊಳಗಾದರೂ
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಅದರ
ಪರಿಣಾಮವೇನೆ ಇರಲಿ, ಅಡ್ಡಿಯನ್ನೇ ರಿಕ್ಟಿನೆಡ್
ಸರ್ಕಾರದವರು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹೆಜ್ಜೆ
ಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ Total
prohibition ನ್ನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದೂ ಬಹಳ
ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.
ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ
ರಿಲ್ಲ. ಅವರಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ
ಅವರು ಲಂಚನಿರ್ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ, ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯ
ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನಿದರ 2 ಅಣೆ
3 ಗೆಡುಕೊಳ್ಳುವ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೋಲೀಸಿನವನನ್ನೋ ಅಥವಾ
3 ಅಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಒಬ್ಬ ಸಬ್‌ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರನ್ನೋ
ಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಜಾಣ್ಮೆ
ಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿನ ಲಕ್ಷಾಂತರ
ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆರಬಾಳತಕ್ಕ ಗಾಂಜಾ ಸೀಲಾಗಿ
ದ್ವಿಂಥ ಡಿಪೋದಿಂದ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಯ
ವಾಗಿರತಕ್ಕ ಗಾಂಜಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನು ಹೊಣೆಮಾಡ
ಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳು 2-3 ವರ್ಷಗಳ
ಹಿಂದೆಯೇ ರಿಟೈರಾಗಿದ್ದಂಥ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಲಿಗನ ಮೇಲೆ
ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ
ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಅದು ಬೇಡ ಈಗತಾನೇ ರಿಟೈರಾಗಿರ
ತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ವೈಶ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂತೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ
ದಿವಸ ಹಾಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಮಾಲಿಗೆ
ಜವಾಬ್ದಾರರು ಯಾರು? ಅವರು ಯಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ
ಗೊತ್ತಿದೆ; ಈ ವಿಚಾರ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ
ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಾಗಿರತಕ್ಕ
ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇನ್ನೂ ಸೆನ್ಸಿಟಿವ್‌ಹ
ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನ ಮಾಲು
ಸೀಲಾಗಿದ್ದು ಡಿಪೋದಿಂದ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ
ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಏಕೆ ಮೌನದಿಂದಿ
ದ್ದಾರೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೀರಿ?
ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರನಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ

ಅಮಾನೂಕು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ!
ಸರ್ಕಾರದ ಅಡಳಿತಸೂತ್ರ ಹಿಡಿದಿರುವ ಈ ಮಂತ್ರಿ
ಗಳು ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲ
ಏನೋ ಒಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನ
ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವರ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ
ದಂತೆ ಆಯಿತೇನು? ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇವಲ
ನಮಗೆ ಈ ಸೌಧದ ನಾಲಗೆ ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ
ಏನೋ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲರೆ
ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೇನೂ ಉಪಕಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಘೋರಪ್ರಸಂಗಗಳು
ನಡೆದಿದ್ದಾಗಲೂ ಹೀಗೆಲೆ ನಿರ್ಧಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ
ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳು
ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ.
ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ
ಗಳು ಟೀಕೆಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಇನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ.
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯೇ ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಶ್ರೀ
ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ
“ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಸರ್ಕಾರ” ಎಂದು ನರಿಯಾಗಿ
ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ
ಗಳ ಕೈಲಿರುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಮಂತ್ರಿ
ಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು ಕೇಲಸವೇನಿದೆ? ಇವರೆಲ್ಲಾ
ಏತಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿರಬೇಕು? ಆ ದಿವಸ ಯಾರು ಆ
ಸೀಲಾಗಿದ್ದು ಡಿಪೋ ಛಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೋ ಅವರನ್ನು
ಈ ಛಾಪಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಸೆರೆಪಟ್ಟ
ನ್ನಲ್ಲದಬೇಕು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಈ ದಿವಸ
ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಅಡಳಿತವನ್ನು ಜಾತಿ,
ಕೋಮು, ಕುಲಗೋತ್ರಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ
ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಖಂಡಿತ ಸರಿಯಾದದ್ದಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪು
ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ, ಅವನು ಕುರುಬ, ಕೊಂಗಡ
ವನು ನನ್ನ ಜಾತಿ, ತನ್ನ ಜಾತಿ, ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ
ಒಂದೆರಡು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ
ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.
ಹೆಂಡದ ಖಾತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನಾನಿನ್ನು ಶ್ರೀ
ಮಂಜಪ್ಪನವರ ಖಾತೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಜನ
ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಜನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಶ್ರೀ
ಮಂಜಪ್ಪನವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದರೆ, ಅವರು ಬಹಳ
ಒಳ್ಳೆಯವರು, ಏನಾದರೂ ಅಂಥ ತಾಪತ್ರಯ
ಬಂದಾಗ ಅವರಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ
ಅವರು ಅಂಥ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ
ಮನಸ್ಸುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ
ಈ ರೀತಿಯೂ ಇರಬಹುದು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದು ತಾವು
ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ
ಈ ದಿವಸ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಾಗು
ತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿ ಒಬ್ಬ ಸಬ್
ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾ
ನೆಂದು ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ
ಮಂತ್ರಿ ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ
ಅವನನ್ನು ಬೇರೆಕಡೆಗೆ ವರ್ಗಮಾಡಿ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿ
ಗಳಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾವತ್ತೂ ಒಬ್ಬ
ಸಬ್-ಡಿವಿಜನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಈ ಹತ್ತು ಜನ ಮಂತ್ರಿ
ಗಳನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಏನಿಡಿತ
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—If the member can yield I want to know to whom he is making a reference.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member need not mention the name of the officer; the name of the place is enough.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೈಸೂರು ನಡೆದಿರಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರನ್ನು ನಕಾರದವರು ಈಗ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ವರ್ಗ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅವರನ್ನು ನಾವು ವರ್ಗಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅವರು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿನವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಆ ಪಾಪ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿಲ್ಲ ಎಂದು. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಕಾಯ್ದೆ ಎತರಣೆಯ ವಿಚಾರ. “ಕುಂಬಳಕಾಯ ಕಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಹೆಗಲು ಮುಟ್ಟಿನೋಡಿಕೊಂಡ” ಎನ್ನುವಂತೆ ಈಗ ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪನವರಿಗೇಕೆ ತ್ಯಾಜಿಕೆಯಾಗಬೇಕು? ಇನ್ನೂ ಅವರನ್ನೋ ವರ್ಗಗಾಲವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಾನಾಗಲೇ ಬಹಳ ಮೆಚಗಾಲಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅದರೇನು ಪ್ರಯೋಜನ! ನನಗೂ ಈಗ ವಯಸ್ಸಾಯಿತು! ಅದರೇನು ಪ್ರಯೋಜನ! ಈ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ತಹಶೀಲ್ದಾರ ಹುಜುರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಮಾನುಗಳನ್ನು ತಾನೇ ತಪ್ಪಿಸಿ ಪುನಃ ತಾನೇ ಆ ಹರಿಜನರನ್ನು ಕರೆತಂದು ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಪಡೆದ ಹಾಕಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆತನಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರಾ! ತಾವು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಹೊರಗಡೆ ಎತಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮನೆ ಆ ಹರಿಜನರು ಉದ್ಧಾರ ವಾಗಬೇಕು, ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಬೂಟಾಟಿಕೆ ನಾಟಕ ಆಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ! ಇನ್ನಾದರೂ ಇಂಥ ಬೀಟಾಟಿಕೆ ನಾಟಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ನಾವು ಇಂಥಂಥವರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. “ಸಾಧುವಾದ ಎತ್ತಿಗೆ ಮೂರುಕೇರು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಗಾಡೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು, ಅವರ ಕೈವಾಡವೇನು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡದೆ ಬರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲ ಇವನ ಮೇಲೆ ಅವನು, ಅವನ ಮೇಲೆ ಇವನು ಒಬ್ಬರಿನ್ನೊಬ್ಬರ ಪರ ವಕೀಲತ್ವಾಹೋದರೆ.....

Sri Kadidal MANJAPPA.—I want to invite the attention of the Hon'ble Member to the fact that the power of transferring a Tahsildar is delegated to the Divisional Commissioner. It is not done at Government level.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am not rather very particular about the transfer of the Tahsildar but about the Sub-Division Officer where the Revenue Minister has got powers. Did the Hon'ble Minister go into the details

and ascertain what blunders the Sub-Division Officer had committed? Still you have transferred him.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I once again say that I have not done it.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—It is not Sri Kadidal Manjappa but it is the Revenue Minister that has done it. I am not bothered whether it is Sri Kadidal Manjappa or Sri M. P. Patil, it is the Revenue Minister who has transferred him.

ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರವಾಗಿಯೇ ಅವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಮಾನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಂಸ್ ಜಾರಿಗೆಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಜೊತ್ತು ಆದ್ಯಾರಿ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಪಾಳುಜಮಾನು ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ವಾರಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟರೆ ಅದು ಚಿಗುರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಅಂಥ ಜಾಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಪ್ಪಿಸಬೇಡಿ, ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಮನೆಯ ಮತ್ತು ಮೆಲ್ಬೋನೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪುನರ್ಗಣನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೊಂದು ನೂತ್ ಸಲಹೆ ನೀಡಲು ಒಂದು ನಾನ್-ಆಫೀಸಿಯಲ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೊಂದು ವರದಿಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸುವಂತೆಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಮುಂದಿಟ್ಟು ಇದರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದನಂತರ ಆ ಶಿಫಾರ್ಸ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ತಾವು ಜಮಾನನ್ನು ಹಂಚಿಕೆಮಾಡಿ. ಈ ಕೀರ್ತಿಗೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾಗ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಬಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಹಣಿ ಹಾಗೂ ಜಮಾಬಂದಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಹಶೀಲ್ದಾರರು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೋದಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಜಮಾನಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬೆಳೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲ ತೋಗಿ ಬೆಳೆ ಇದೆ, ಬತ್ತದ ಬೆಳೆ ಎಲ್ಲಿದೆ, ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಗಳೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ರೆಕಾರ್ಡು ತಿದ್ದಿರು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಹಣಿ ರೆಕಾರ್ಡನ್ನು ಒಂದು ಕನ್ನಡಿ ಇಟ್ಟುಹಾಕಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದಿವಸವಾದರೋ ತಹಶೀಲ್ದಾರರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಕೋದರೂ ಅವರಿಗೆ ಇದರ ಅರಿವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಮಾಬಂದಿಗಳು ಅವು ಜಮಾಬಂದಿಗಳೇ ಅಲ್ಲ. ಅವು “ಜಮಾಮರ್ದಿಗಳು.” ಹೀಗೆ ಈ ದಿವಸ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲ ಜಮಾಮರ್ದಿಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತಿವೆ, ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳೊಂದೂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲ ತಿನ್ನು ಕ್ರಮ, ಬಿಗಿ ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿಯೇ ಹೋಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು

(SRI C. J. MUCKANNAPPA)

ರಿಕಡಿನಬೇಕೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಅತಿವಿನಯದಿಂದ ಪಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ

12-30 P.M.

ಜನನ ಮರಣದ ದಾಖಲೆಗಳ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಇದನ್ನು ಬರೆಯುವವರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು. ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೇಲಿರುವವರನ್ನು ಕಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ, ಕಳಗಿರುವವರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜನನ ಮರಣದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೋರ್ಟ್ ನವರೆಗೂ ಹೋಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಜನನ ಮರಣಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಸಿದ್ದೀರಾ? ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ seniority juniority ಇವನ್ನೆಲ್ಲ claim ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಬೃಹತ್ ರಾಮಾಯಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ ಸಾಲದು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ರಾಮಪ್ಪ ನವರು ಹೇಳತಕ್ಕ sentiments ಇದ್ದರೂ ಸಹಿತ, “ಮನೆಯಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮರದ ನೆರಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ” ವೆಂಬ ಒಂದು ಗಾದೆಯಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯಾದರೂ ಕೂಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಮರದ ನೆರಳನ್ನೊಳಗೆ, ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ, ನಾಮಾನು, ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅದ ಕ್ಲೋಸ್ಟರ್‌ವಾಗಿ bottleneck create ಮಾಡ ಬಾರದು. ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಶಾಮಸುಂದರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, $\frac{1}{4}$ ಭಾಗದ ಹಣವನ್ನು ಇಡದೆ ಹೋದರೂ ಸಹಿತ ನಮ್ಮ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಇವರಿಗೋಸ್ಕರ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಅವರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಎತ್ತು ಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡಿ ಜೀವನವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹಣವನ್ನಾದರೂ ಇಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಈಗ ಇಟ್ಟಿರುವ ಹಣ ಸಾಲದು. ಈ ಸಭೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಹರಿಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಇಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣವಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಚಿಕ್ಕಕೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಭೂಕಂದಾಯ, ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಆದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ 1,53,32,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 2,33,79,400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರ ಪುರೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶವಲ್ಲ, ಮದ್ರಾಸ ರಾಜ್ಯ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ 61 ಲಕ್ಷವಿದೆ. ಅವರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

SRI C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—What is the population of Madras?

MR. SPEAKER.—In Madras the Scheduled Castes population is 61 lakhs and odd and the amount provided for them is Rs. 2 crores and odd.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—On what basis are you giving this information?

MR. SPEAKER.—Sri Sham Sunder gave this information yesterday in his speech.

The proportion is the same here also.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ನಾನು ಆಂಧ್ರದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. 2,33,79,400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡ ತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನ ಎಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗಂಜಿ ತುಂಬಿದ ಒಂದು ರೋಟಿವನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಅದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವೂ ಇದೆ. ಈ ದೊಡ್ಡ ಜನಾಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಮೆ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಣ ಕಾಸಿನ ನಟವರು ಈವಾಗ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಜನರು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ದೇಶದ ಒಂದು ಕಡೆಯ ಜನರು ಮಾತ್ರ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿ ಇತರ ಜನರು ಉದ್ಧಾರವಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ತರೆ ಮಾತ್ರ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದು ಉಳಿದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಾಯಿರೆ ಬಂದರೆ ತೆರೆಗೆ ಬಹಳ ನೋವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಜನರ ವಿಚಾರವೂ ಆಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ, ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಕಡೆ ಹೋದರೆ ಅದೇ ಗುಡಿಸಲುಗಳು, ಅದೇ ಜನಗಳು, ಅದೇ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದೇ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೈರಾನಕ್ಕೋ, ವೈಕುಂಠ ಕೋಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹರಿಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದು ಬರಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಗಂಜಿ ಕೊಟ್ಟುಹಾಕಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಪುಷ್ಟಿಯಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ತರಹ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಇತರ ಜನಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಎಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಗಂಡಿ ರೋಟಿವನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಂದಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಭೂಕಂದಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಮೀನುಗಳ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನಿಸಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದ ವರ್ತಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಒಂದೇ ತರಹ ಕಂದಾಯ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಮೀನಿಗೂ ಮತ್ತೊಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಭೂಮಿಗೂ, ಸಾಧಾರಣವಾದ ಭೂಮಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡದೆ ಒಂದೇ ತರಹ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದರೆ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹೇರು ಮೇಲೆ ಹೇರು ಹಾಕಿ ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಏನೂ ಆಸ್ತದ ಕೊಡದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನಿಸಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಯಾರೂ ಕಷ್ಟ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಇಲ್ಲ. ಹರಿಜನರು ಸರ್ವಿಸ್ ಹಿಂದೂಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕೊಡಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀರನ್ನು ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರು ಬಹಳ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನೀರಿನ ಪೂರೈಕೆಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಇನ್ನೂ ಹಿಂದಿನ ಪೈಪ್‌ಲೈನ್‌ನನ್ನು ಅಡಾವ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಬೆಂಗಳೂರು ನಿಟಿಗೆ ಇಷ್ಟು, ಮೈಸೂರು ನಿಟಿಗೆ ಇಷ್ಟು, ಆರ್‌ಎನ್‌ಪಿರಿಯಾಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಫಾರೋ ಮಾಡುತ್ತೀರೇ ಎನಿಸಿ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಹಂಚಬೇಕು ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ ಗಟ್ಟಿ ಕೋಟಿ ಗಟ್ಟಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಿಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬರ್ಬಿ ಮಾಡುತ್ತೀರೇ ಎನಿಸಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀವು ದುಡ್ಡನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಎನಿಸಿ, ಪಟ್ಟಣವಾಸದಲ್ಲಿ 50 ಲಕ್ಷ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ವೀಮು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನೇ ನೀವೂ ಫಾರೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆಯೋ, ಅ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಹಂಚಿ

ಬೇಕು. 75 per cent of the population of the State ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನೀರಿನ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಹಳ್ಳಿಗಳವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಭೆಗೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಸುಭದ್ರವಾದ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಪರ್ಯಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಮಾಡಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು ಎಂದು ಅತಿ ಏನಯಾದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಆಬ್ಯಾರಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಆಬ್ಯಾರಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತ ನಮ್ಮ ಆಬ್ಯಾರಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇನೋ ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಗಳೇ ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತು, ಹಣವಲ್ಲ. ನಾವಿದ್ದರೆ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು, ನಾವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನ ಸುಖವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜನಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಆಗಿ ಜನಗಳನ್ನು ಉಪವಾಸಕ್ಕೆ ನಿಕ್ಕಿಸಿ ವಸವಾಸ ಮಾಡುವಹಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಿರೀಟವಾಡುವುದು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಆಬ್ಯಾರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದುಕಡೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರೊಂದುಕಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದುಕಡೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ತರದಿರುವುದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಂಡಿತ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೀಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು (ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ರೇವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತ ನಾವ್ಯಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ರೇವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಇಲಾಖೆ ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದಹಾಗಿ ಅದು ಮುಖ್ಯವಾದುದೇನೋ ಸರಿ. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ರೇವೆನ್ಯೂ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರೂ ಸಹ ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಷ್ಟುಪುಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಯಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಜನಗಳ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಒಳ್ಳೆಯದು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುನಿರಾಜು)

ಅಗಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ತಹಶೀಲ್ದಾರರುಗಳು, ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಮೇಲಿನಾ ಅವರು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಜನನ ಮರಣದ ರಿಜಿಸ್ಟರು, ಹೆಚ್. ಎಸ್. ಫಾರಂ, ಇತ್ಯಾದಿ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಜನ ಹೆಚ್ಚು ಕೋಟಿಗಿಳಿದು ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲ ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಶ್ರಮ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೂ ಕೂಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದೆ ಒಂದು ಸುಧಾರಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ, ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆಯು ಇನ್ನೂ ಸುಧಾರಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿಗೆ ಬಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಾಟಿಗೆ ಬಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದೇನಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಮೈಲಿಗಳಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಈಚೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್‌ಅವರಿಗೆ, ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕೊನೆಗೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ.

ಈ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಗೆ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಶಾಸನವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ತಹಶೀಲ್ದಾರರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡುವಂತಹ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವಹಿಸಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನೂ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಹಶೀಲ್ದಾರರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವರಿಗೆ ಜುಡಿಸಿಯಲ್ ವಿಷಯವನ್ನು ಏನು ಎನ್ನುವುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವರಿಂದ ಹೇಗೆ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ? ಇಂತಹವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇರಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೇಕರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗೊಂದಲದಿಂದಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಾಸುಮಾಡಿ

ಕೊಂಡು ಕೇವಲ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಇವರಿಗೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ 28 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಅನುಭವ ಪಡೆದಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿ ದಾಗಿ 27, ಗಳಷ್ಟು ಎಕ್ಸ್‌ಪೀರಿಯನ್ಸ್‌ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಎಕ್ಸ್‌ಪೀರಿಯನ್ಸ್‌ ಇಲ್ಲದಿರುವವರು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯಾದರೆ ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿರುವ ತಹಶೀಲ್ದಾರರು ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರುಗಳು ಇವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುವುದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿನ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯದೇ ಇರುವವರನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಇಲಾಖೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಗಾಗಿ 62,32,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಜನಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದಾದರೆ ಇದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳೇನೋ ಈಗ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇನು ಇದೆ, ಅನ್‌ಫಾಲ್ಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಸಿಮೆಂಟು ರಸ್ತೆಗಳಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಮೇಲಿನಾ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಕಡೆ ಒಬ್ಬ ಗರ್ಭಿಣಿ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಅಸ್ತತ್ಯೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಸಾಲದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನಾದರೂ ಬಿಡಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ಒಂದು ಅಪೋಲೊ ರಸ್ತೆ, ಒಂದು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಭಾವಿ ಇವಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಖರ್ಚಾಗಲ ಸರಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆ ಎಂದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ನಂಬುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಸರಿಯಾದ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಅದೇ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕು. ನನ್ನಂತಹವನೇನೋ ಇವತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿಗೆ ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ತಿರುಗತಕ್ಕವನು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ರೂರಲ್ ವಾಟರು ಸಪ್ಲೈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಸುಮಾರು 89 ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 20 ಭಾವಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಿ ಗರಾಮಯ್ಯರವರು ಹೇಳಿದರು. ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಭಾವಿಗಳೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರೂರಲ್ ಕಮ್ಯುನಿಕೇಷನ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಿವಿಲ್ ವರ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಹದಿಮೂರು ಕೋಟಿಯಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಹೈವರಾಬಾದು ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ. ಅವನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ 13 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು, ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ, ಕೋಲಾರ

ದಲ್ಲ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿ, ಈ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನಕ್ಕಾಗಿ ಒಂಭತ್ತ ಲಕ್ಷದಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಏನೇನೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ರೂರಲ್ ವಾಟರ್ ಸರ್ವೆಗಾಗಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ದುಡ್ಡು ಬಂದಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ನನಗೆ ಸರಿತೆಯಿರುವವರೆಗೆ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ದಿವಿಷನ್ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವುಕಡೆ ಆಗಿದ್ದರೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕುಡಿಮುಖ ನೀರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಬಾವಿ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನಗಳು ತಿರುಗಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಆತ್ಮಾವಶ್ಯಕ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

1 P.M.

ಹರಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ದುಡ್ಡು ಕೂಡ ಸಾಲದೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಲದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಾವು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕಡವೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕಂದಾಯದ ಮಾಫಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲನಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ನ್ನಾದರೂ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದಲಾದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇತರರಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಜೀತಕ್ಕೆ ಇಡುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ.

ತಾವೀಗ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆಂದು 200 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದೇನಾಯಿತು? ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 600 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದೀತು? ಇಷ್ಟರಿಂದ ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಬಾವಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗಾಗಿಯಾದರೂ 200 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಹಾರ ಬೆಳೆಯಿಸಲಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಸಬ್‌ಡಿವಿಷನ್ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ನುಢಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲೇಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟ ಅರ್ಜಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವವರಿಲ್ಲ. ಇದೆ ಕೊಂಡು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಬ್‌ಡಿವಿಷನ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತನನ್ನಿಟ್ಟು ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅರ್ಜಿಯೂ ಏನಾಯಿತು, ಉಪ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ವ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—You will have only ten minutes.

*Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—I will not go against the Speaker's ruling.

There are several demands before us. I do not know how to finish in ten minutes as the Speaker says. Even to

read the demands and refer to the figures in the Budget it will take ten minutes. Anyway the Speaker is good towards the Opposition and I am sure he will allow some time more for me. Sir, you are going to U. K. We are very happy. When you return from U.K. you will have vast experience how Parliament is working and thereby you will also gain experience as to how to allot more time. (Laughter).

First of all I wish to refer to Rural Development, Sri Rachiah who is in charge of it is the weightiest person in the Cabinet. He weighs more than 170 lbs. (Laughter).

Sri B. BASAVALINGAPPA (Deputy Minister for Home).—There is Sri T. Subramanya

Sri C. M. ARUMUGHAM.—He is old. Old is gold, but never sold. (Laughter).

It is said that the problem of Scheduled Castes and Scheduled Tribes is a social problem. There is the Minister for Social Welfare. I do not know how far he has understood the problem of Scheduled Castes. I told last time what is social activity. Working for the upliftment of Scheduled Castes is not a social activity. There are other things.

Sri N. RACHIAH.—It is one of the activities.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—There are several factors for social work. For instance, India is a backward country and people also are backward. Therefore we observe several religious practices. On account of these social habits quite a large number of families are suffering. I am telling about widows in this country. There is no provision made to improve the condition of the widows.

Sri N. RACHIAH.—There is provision—rescue homes.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I have got the statistics of India. According to 1951 census of the Government of India there are—

from 5 to 14 years	1,23,828 widows
from 15 to 24 years	about 8,26,582 widows.

from 25 to 34 years	21,29,436
---------------------	-----------

from 35 to 44 years	38 lakhs
---------------------	----------

and the rest are old.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Why did you not read out figures for Mysore?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—So, Sir, these problems are there. I am asking the Minister for Social Welfare what is he going to do? If you are not able to do anything please come and meet me in my chambers. (*Laughter*). What is the life of these widows? How to bring them to lead a proper life? The other day I was telling that, before becoming a Minister for Social Welfare, he should have gone for training. I do not know how far Sri Rachiah is trained. I have gone through the Budget; so far, the Minister for Finance and the Minister for Social Welfare have not done anything so far as lakhs of widows in this country are concerned. Another thing, Sir; I do not know why Sri Rachiah always confines himself to the Scheduled Castes. There are other communities which are also very poor and who are not provided with proper houses, proper wells. Neither the Chief Minister nor the entire Cabinet is able to understand the problem of social welfare. What I see that is the Minister for Social Welfare wants to confine himself to Scheduled Castes only.

Sri N. RACHIAH.—There are Scheduled Tribes, Backward Classes.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—The complaint is that Government is not able to find out who are the weaker sections, who are the Scheduled Castes; who are the Backward Classes. Simply because we are born in this community we should not take into consideration Scheduled Castes alone. There is Sri Chennigaramiah; can you call him backward? He has got houses; he has got money, lands; still you want to provide his people scholarship. That is why I want to be very clear. Government has not understood the problem.

Mr. SPEAKER.—What about Sri Basavalingappa?

Sri N. RACHIAH.—What about Sri Arumugham himself?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—The Minister for Social Welfare must be able to tell us who are backward,

forward or non-backward. They will have to make certain rules for deciding that and make provision accordingly in the budget.

Our Law Minister knows about rural development since he comes from the rural parts though temporarily he resides in Bangalore. There is provision for Scheduled Castes welfare under 'Rural Development' also. There is also separate provision under 'Social Welfare'. I think all these things meant for the welfare of Scheduled Castes should come under one head. For that the Government must first of all understand the problem of the Scheduled Castes. Since the Central Government also is connected with this problem, I hope the Speaker will allow me to make a reference to the Centre. The Central Government Minister who is supposed to be the Minister for the welfare of Scheduled Castes said in Nimmi in Bombay that there was no more the social problem of the Scheduled Castes as they did not any longer require any social upliftment and he said that their problem was the economic problem. I am sorry the Minister who represents our State in the Centre so far as Scheduled Castes are concerned has not understood the problem at all. I am sorry to point out that the Social Welfare Department does not even publish the Administration Report in time. The latest report that I could get is of 1956-57. From this we have to find whether the Scheduled Castes have come on a par with the other people and whether their needs have been fulfilled. In this connection I have to say that our Ministers for Social Welfare, instead of doing anything for the welfare of the Scheduled Castes, work for the welfare of their own families. The Central Minister for Social Welfare appointed his own son as an I.A.S. Officer, appointed his own son as a High Court Judge in Bombay. He also asked the Mysore Government to recommend his son's name in the panel of names for appointment as High Court Judge. So when you are in charge of this portfolio, instead of working for the welfare of the Scheduled Caste people, you work for the welfare of your own family and

try to get your sons appointed as I.A.S. Officer or High Court Judge. When we look upon you as our saviour, you abuse your power and try to favour your own son and you call it social welfare. This is absolutely wrong.

Mr. SPEAKER.—Your time is up.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I have not even made the start.

Mr. SPEAKER.—Then you do not start at all.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Then, Sir, the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes appointed by the President has suggested that this portfolio should be attached to the Chief Minister or the Home Minister in the States. I also feel very strongly that this department should be placed under the direct charge of the Chief Minister or the Home Minister. This is what he has said in his report:

“I feel very strongly that the Department concerned with the responsibility of Scheduled Castes and Scheduled Tribes should be placed under the direct charge of the Chief Minister, or Home Minister, or Finance Minister in the various States. In any case this Department should be under the Chief Secretariat or the Development Commissioner in the States. This step would give greater recognition to the importance of welfare work for Backward Classes, Tribes, etc., which will lead to accelerate the pace of progress.”

This is what the Commissioner has suggested. These reports are published year by year and yet no Chief Minister has taken note of this. We are entitled to discuss this report. There is a suggestion in the report itself that every year the State Government should place the report before the Legislature for discussion. Our Minister Sri Rachiah speaks for hours together, but he has not done this. Mere sweet words will not satisfy our needs.

Sri N. RACHIAH.—We have decided to place it before the House.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—If you go through this report you will find what is the problem of the Scheduled Castes.

As I have said, the Scheduled Castes problem is a national problem and it has been dealt with in the Constitution also. What I want to tell this House is that the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and the Backward Classes need not be given any concession or grace. The Chief Minister and Sri Rachiah think that they are showing a great concession to these people. What I want to tell them is that this is provided in the Constitution itself and so I want them to implement what is provided in the Constitution for these people. If they are not able to do that they must make way for others to do that. This is what article 335 says:

“The claims of the members of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes shall be taken into consideration, consistently with the maintenance of efficiency of administration, in the making of appointments to services and posts in connection with the affairs of the Union or of a State”.

So it is provided in the Constitution that the demands of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes shall be taken into consideration. Have they taken note of this?

So far as the Public Service Commission was concerned, about 68 appointments were taken away from its purview by this Government or the previous Government. But I want to bring to the notice of the Chief Minister the constitutional provision in this regard which says that so far as appointments of Scheduled Castes are concerned the Public Service Commission need not be consulted. Have they mentioned a word about this?

Sri Kadidal MANJAPPA.—Which is that article?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Article 320 (4). It reads thus:

“Nothing in clause (3) shall require a Public Service Commission to be consulted as respects the manner in which any provision referred to in clause (4) of article 16 may be made or as respects the manner in which effect may be given to the provisions of article 335.”

(SRI C. M. ARUMUGHAM)

And article 16 (4) says:

"Nothing in this article shall prevent the State from making any provision for the reservation of appointments or posts in favour of any backward class of citizens which, in the opinion of the State is not adequately represented in the services under the State."

Sri Kadidal MANJAPPA.—That is for reservation.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Reservation is there. For appointment you need not consult the Public Service Commission.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I am sorry I have to differ from you.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—You always differ. That is why you have not done anything to the Scheduled Caste people. The Constitution came into force in 1950. With regard to reservation, what is it that you have done? How many appointments you have made? You can very well see whether you have made reservation. These constitutional safeguards should be implemented. If that is done, we are not particular of giving Rs. 400 for house construction or having a well. Giving Rs. 400 for a house or giving a well is not a problem. What is it that you have done with regard to the safeguards provided in the Constitution for the last 8 years? After two more years, it is going to terminate. Within this period what is it that you have done? The Andhra Government have set apart Rs. 2,39,16,100 for the current year. Out of that how much they are spending for Backward Classes, for social welfare and for Harijan work, they got separate figures; for Education alone, the Andhra Government spends Rs. 55,45,400; for Scheduled Tribes Rs. 14,29,100 and for Ex-Criminal Tribes Rs. 3,41,800.

M. SPEAKER.—What is the population?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I am coming to the point. I am saying for education what has been given in Andhra. If you give Rs. 400 for a house to a Depressed Class member, Tahasildar will take Rs. 100, Revenue

Inspector Rs. 50, party man working for the party to enrol membership will take something and what will be left to him? We therefore want education rather than any other thing. I want to ask how much you are going to spend for Education of Scheduled Castes? Education is a direct benefit to them; but Rs. 400 is an indirect benefit which is shared by one and all officials and non-officials. They spend Rs. 55 lakhs for Education alone whereas you are spending Rs. 72,000.

Sri N. RACHIAH.—That is not correct.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—This Rs. 72,000 is there for the past three to four years. You are spending on the whole Rs. 94 lakhs in various ways. I have got a complaint against the Government that you are enrolling Scheduled Castes to support Government by spending this amount. They have formed some league. You are there as representative. You say in Congress, there is no difference between this community or that community and all are Congressmen. Why do you say then Harijan League when the Congress is working for wiping out caste system? Is it a Branch of the Congress organisation or a separate organisation? If it is a separate organisation, you have no right to form it when you are in the Congress. When you say anybody in the Congress may become a Minister in Congress Government, why do you form Depressed Class league? Where is the need for it?

Sri N. RACHIAH.—For advancing social and educational interests.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—You have got Social and Educational Department in the Congress Organisation. You say that if one becomes a member of the Congress he will get a house. Instead of all these things, I suggest one concrete thing, that is, to safeguard the interest of the Scheduled Castes, we need a representative in the Public Service Commission because they are not implementing the constitutional provisions or in the alternative, appointments of Scheduled Castes should be vested with the Social Welfare Minister so that he may find out what is the number of appointments made and

what is the reservation for Scheduled Castes.

Coming to the Revenue Department, if you dismiss an officer, he gets promotion in some other way for some other job. In the same way, if we complain against an officer, instead of dismissing or reverting him, you promote him.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I caught your point and I will answer.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—It should not be like that. When there is a complaint please verify and take action. With these few words, I oppose this Demand. It is very inadequate.

*Sri M. Y. GHORFADE (Sandur).—Mr. Speaker, Sir, in view of the limited time at my disposal, I shall confine my remarks merely to one Demand, namely, Rural Development which also includes social welfare. Before I make my remarks I wish to straightaway rebut one or two wrong statements made by my friend opposite regarding education. I am really surprised how he could make such a long speech without having taken the trouble to study the expenditure budget. He says that only Rs. 72,000 were allotted for Education. But just to bring out the magnitude of the error, I may point out that Rs. 5,10,800 for Scheduled Castes, Rs. 50,000 for Ex-Criminal Tribes and Rs. 1,50,000 for Scheduled Tribes and Rs. 2,75,000 for Nomadic and Semi-nomadic and Rs. 93,000 for scholarships. These are given under Educational Department. There is no gainsaying the fact that this Demand of Rural Development which includes social welfare is certainly more important than the time allotted for discussion in the House. And as has been pointed out by most of the Members in this House this is an expenditure which is intimately connected with the life of the villagers. Expenditure on roads and schools in villages will bring the villager face to face with the welfare State. Big items like steel factories are no doubt great things; but they do not come in direct contact with the people. What little the Government spend on these Demands do bring home to the rural people the principle of welfare State; this generates enthusiasm among the rural areas for

support to the Five-Year Plan. Hence there is no gainsaying the fact that money spent on social welfare will not merely have an economic impact on the rural people, but it will also have a psychological impact on all castes and classes. That is the important thing. I am bringing this out because I feel that the economic aid that is given to the backward classes and backward communities will lose its impact if the psychology, so far as casteless and classless society is concerned, is not kept in mind. Therefore, I submit that these schemes should be so planned and implemented that directly or indirectly they do not encourage a psychology of social segregation. If they do that unwittingly, the economic aim will be nullified. I am saying this because there are separate hostels for Harijans and separate schools for Harijans. No doubt, that helps them economically. It might also mean that that aid is given to a particular group to strengthen itself against some other group. But that is not the intention of the Government. The intention of the Government is to create a casteless society. It is with much interest that I read the speech of the Minister in Madras who is dealing with this subject. He has implemented a scheme this year whereby Rs. 10 per head is given to non-Scheduled Caste boys to join Scheduled Caste hostels. I think that that is a step in the right direction because it helps all other communities to mix, mingle and live along with the Scheduled Castes so that these very names 'Scheduled Castes' and 'Non-Scheduled Castes' will disappear. This has not been kept in mind while planning schemes in Mysore State.

1-30 P.M.

It is also to be noticed that a scheme regarding land colonisation societies has been started in Madras. It is a very good thing because I think there is lot of scope to develop them especially in view of the fact that we are looking for avenues to experiment with co-operative farming. I feel that much is done for the Scheduled Castes but that is done in a diffused manner—a little aid for agricultural implements,

(SRI M. Y. GHORPADE)

a little aid for cottage industries, a little aid for housing and so on and so forth. I think that the Government could have evolved an integrated scheme of land colonisation where co-operative farming can also be experimented. I think that these funds can be more effectively spent because in dealing with backward communities we have the advantage of homogeneity in backwardness. It is the experience of all Asian countries that economically backward communities take to co-operative farming easily because of homogeneity of backwardness. Therefore, here is a rich field where you can experiment in co-operative farming through land colonisation schemes by integrating all the different types of aid that are given to them.

With these introductory remarks I wish to go for a few minutes into the details and magnitude of the Second Five-Year Plan. Much has been said about this and as I can see from budget figures Rs. 62 lakhs have been provided for rural development and Rs. 94 lakhs for social welfare. It is a matter for satisfaction that this year Rs. 94 lakhs could be provided for social welfare because that is considerably more than what was provided in the first three years. It must, however, be kept in mind that the plan target for social welfare is Rs. 253 lakhs to be spent in five years. It is rather disappointing that during the last three years only 37 per cent of the plan target has been achieved whereas it should have been sixty per cent. Even assuming that Rs. 94 lakhs which is allotted is spent and nothing is allowed to lapse, this allotment is not enough and it should be Rs. 125 lakhs under social welfare if the plan target is to be fulfilled. There is no denying the fact that the problem is very vast and whatever is attempted to be done will only touch the fringe of it. I would request my Hon'ble friends in the Opposition and on this side of the House that they should not stop at saying that enough funds are not allotted but should suggest ways and means of finding more funds. Tremendous efforts are made by the present

Government to implement the Second Five-Year Plan successfully. We know that much more funds must be provided but how and where to find the resources? That is the problem of planning. After all, a lot is being spent on big dams and projects. Naturally, less amount is available for direct expenditure. Planning and capital formation means that we are sacrificing to a large extent our present for the future. No doubt, it is open to this House to determine to what extent we should sacrifice our present for the posterity.

I am somewhat disappointed to find that about 20 per cent of the funds have lapsed under these heads during the last three years. I am confident that Government will make all efforts to see that no lapses take place in the two remaining years of the Second Five-Year Plan. Obviously, we have to answer why these lapses are there and what can be done to avoid them. The first thing that comes to my mind is the inequitable distribution of these funds and I wish to draw the attention of the Minister in charge of Social Welfare that distribution of these funds should be done on a scientific basis in relation to the population of the several Scheduled Castes and Scheduled Tribes and Ex-Criminal Tribes. If this is done, I am sure the amounts will not lapse. If you just look at page 7 of the Administrative Report, you will find that 5,487 houses have been built and out of an allotment of Rs. 18 lakhs only Rs. 16 lakhs have been spent. Nearly Rs. 2 lakhs lapsed. That is because there was disparity in district-wise allotment, disparity ranging from Rs. 70,000 to Rs. 3 lakhs. Small districts get only Rs. 7,000 whereas big districts get Rs. 7 lakhs. I would very much hope that in the next year's Administrative Report we will be supplied with more details about the basis of distribution and figures regarding districtwise and talukwise allotments which today are not available to this House. Therefore, the only solution to this problem is that there should be a scientific survey of the different Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Ex-Criminal Tribes in the

different taluks and districts and an attempt must be made to have a scientific relationship between their population and allotment. Today, if I might make a remark, funds are being applied according to the vagaries of administrative initiative in different parts. There should be no scope for this and it should be done on a scientific basis. Otherwise, we will land ourselves into a paradox of planned targets and unplanned expenditure and lack of scientific evolution. Nobody will doubt that these are planned targets but I am sure there is plenty of scope for planned expenditure and a more scientific pattern of norms for the expenditure incurred. It was rightly pointed out by some Hon'ble Members that grants for agricultural implements were not properly spent. That is also my experience. From what little experience I have had of actual work in this field I may say that whenever it comes to a question of granting individual loans, the administrative machinery comes up against the natural difficulty of giving it to the really needy.

It is my experience that most of these individual loans are given to the people who really do not need them because the administration naturally wants to play safe. They do not go to the really poor people but to the hands of people who could have done without them.

These are suggestions for better implementation of the funds so that it gives less scope for the Opposition to make the sort of remarks which have been made.

Having said that much, I will take only two minutes to make a few suggestions which may be described as constructive. In the month of April all the district and taluk development committees clearly know what the allotments are because it is my experience that as a member of the Advisory Committee of the NES till October we will not be aware of the district and taluk allotments for all the other developmental activities. By the end of April talukwise and districtwise allotments must be available to the districts and taluks. The Taluk Advisory Committee should

advise not only on how N.E.S. funds but also developmental funds are expected to be spent in the taluk. When the Advisory Committee meets it knows that so much has been provided under rural water supply, so much under rural development and so much under N.E.S. Then it will be in a position to take an over-all picture and give priorities. Otherwise it will be completely in the dark. I therefore suggest that under developmental heads talukwise and districtwise allotments must be known to the Taluk Advisory Committee by the end of April.

Then I would like the Hon'ble Minister during his reply to mention a to how the Taluk Harijan Committees would be set up. I want to know the criterion for setting up such committees. If the representatives of Scheduled Castes are on the Taluk Advisory Committee there will not be the psychology of separatism and they can have the benefits of exchange of each other's views. I feel that Harijan Taluk Advisory Committee should be merged with the N.E.S. Advisory Committee so that they could benefit by each other's experience.

There is another point, and that is about publicity. If ever publicity was necessary it was in this regard. It is my personal view that pamphlets giving details of this scheme published in an intelligent manner both in English and Kannada must be made available at Taluk Headquarters so that all social workers know what the scheme is, how to ask for allotment and what is the basis, what is the allotment in that particular years and other particulars.

Having said this, I once again say that these 156 lakhs that are being spent in the State on rural development and social welfare should be spent on the lines I have suggested. If to each district, even ignoring the size of the population of the district nothing less than seven to eight lakhs, which is not a regular amount, is allotted in April, I am sure social workers will be able to show excellent results and create the necessary psychology and all the necessary enthusiasm which the Government, I am sure, desire

(SRI M. Y. GHORPADE)

to be generated in the rural parts of the country.

Thank you, sir.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member Sri Shamsunder referred to the allotment to the Scheduled Castes and Tribes in Madras. He read a telegram received from the Chief Minister of Madras. The total population of Scheduled Castes is 61,65,694 and the total allotment is Rs. 2,33,79,400. He also got a telegram from the Chief Minister of Kerala which reads like this: "Your telegram dated 17th. Scheduled Caste and Tribe population is 13,25,786 and the budget allotment is Rs. 93,41,400." I am reading this in order to show that there may not be any mistake on this point. These happen to be telegrams from the Heads of the States.

[Sri MADHAVIA RAO (Hulsur) spoke in Hindi.]

2 P.M.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ (ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರ ತಕ್ಕ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್, ಆದ್ಯಾರಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 1899ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡನ್ನು ಯಾತಕ್ಕೋ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವೈಸನ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿ 1959ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟುಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ಸುಮಾರು 1959-60 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕೋಡಿನ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿ, ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಒಂದು ಅಪ್-ಸೆಟ್‌ಪ್ರೈಜ್ ಫಿಕ್ಸ್‌ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಅಪ್‌ಸೆಟ್‌ಪ್ರೈಜ್ ಫಿಕ್ಸ್‌ಮಾಡುವಾಗ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ಪಟೇಲರು ಮತ್ತು ಶೇಕದಾರರು ಈ ಮೂರು ಜನ ಶೇರಿ ಕೊಂಡು 25 ಇದ್ದರೆ 50 ರೂಪಾಯಿ, 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಗುದ್ದವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಲಂಚ ಉದ್ಭವ ಆಗುವುದರಿಂದ, ಫೈಲು ವಿಧಾನ ಸೌಧದಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿಗೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿ

ಎಂದ ವಿಧಾನ ಸೌಧಕ್ಕೆ ಓಡಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಸರ್ವೆಮಾಡಿ ಅಪ್‌ಸೆಟ್‌ಪ್ರೈಜ್ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆಮೇಲೆ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ಪಟೇಲರು ಮತ್ತು ಶೇಕದಾರರು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಪಟೇಲ್ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ವಾದ. ಆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಶಾಸನ ಸಭೆಗೆ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಹೋಗುವತನಕ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ 1958ನೆಯ ವರ್ಷ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ರೈತನನ್ನು ಬಡವೆ ಆತನನ್ನು 360 ದಿನಗಳೂ ಕೋರ್ಟು ಕಚೇರಿಗಳಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ದುಡ್ಡು ನೈಲ್ದಾ ಹಾಳುಮಾಡಿ ಮನೆ ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಜಯಪ್ರದ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಪಟೇಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಪಟೇಲ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮೈನ್‌ಸಾರಿನಲ್ಲಿ 1958ನೆಯ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವರಾಕೆ 16,868 ಜನ ಪಟೇಲರು ಇದ್ದಾರೆ.

ಅವರಿಗೆ ಪೋಲೀಸಿಗೆ ಕೊಡುವುದು 7,47,642 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು 6,791 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ 10,78,875 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 18,38,523 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪೋಲೀಸಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವೇನಿದೆ ಯೆಂದರೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಬ್ಬರು ಬರ್ ಕರೆಕ್ಷರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು. ತಾವಿಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ನಿರುದ್ಯೋಗ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಈ ವಿಧಾನಸೌಧದ ಮುಂಚೆ ಕಪ್ಪುಬಾವುಟ ಕೆಂಪುಬಾವುಟಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಕೊಂಡಿ ಎಂದು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸ್ವರೂಪದವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ತಾವು ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾದರೂ ನನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಮಾಡಿರುವವರು ನಿರುದ್ಯೋಗದಿಂದ ಆಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಳಿತಲ್ಲ. ತಾವು 50 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳವನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿ 3ನೆಯ ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್‌ಗಳನ್ನು ಈ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಬದಲು ನೇಮಿಸಿದರೂ 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಗೂ ಒಂದು ಲಕ್ಷ 38 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಾವು ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೊಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾವು ಆಗಲೇ ಜೋಡಿಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಸೂ ತೆಗೆದಿದ್ದೀರಿ. ನರ್ಮಿಸ್ ಇನಾಂತ್‌ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್‌ಮಂಜಪ್ಪ.—ನರ್ಮಿಸ್ ಇನಾಂತ್ ತೆಗೆದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಅಂತೂ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿರುವಾಗ, ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ತಕ್ಷಣ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆಯಿರಿ. ಗೋರವಾಲರವರೂ ಕೂಡ ಇವರನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾವೇ ಗೋರವಾಲ ರವರನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ.

ಶೋಷ ತಳವಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ತಾವು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಶೋಷ ತಳವಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮತುವರ್ಧಿ ವಹಿಸುವುದರಿಂದ, ಇದನ್ನು ಅವರ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಕ್ವಿಷನ್‌ಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಾವು ನೋಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ವಿಷನ್‌ಗಳ ಕೆಲಸಗಳು ಹತ್ತು-ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಫಲಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಹೊರರಾರದಷ್ಟು ಗುವವರೆಗೂ ಕಾಲ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರದ ಬಾಂಕುಂಟೆನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹರಿಜನ ಹೆಂಗಸು ಮುನಿಯಮ್ಮ ಎಂಬುವಳು ಒಂದು ಕೇಸನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವಳ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು 1935ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ವಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ 25 ವರ್ಷ ವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದರೂ ಇನ್ನೂ ಅವಳಿಗೆ ಸಂದಾಯ ವಾಗಬೇಕಾದ ಪರಿಹಾರ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಜನ ನಡ-ಡಿವಿಷನ್ ಅಫೀಸರು, ಎಷ್ಟು ಜನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಬಂದು ಹೋದರು!! ಅವರೇನು ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದರು? ಇನ್ನೂ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಏನು ಹೇಳೋಣ! ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದೊಂದು ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗುಮಾಸ್ತರ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಎಳೆದು ಅರ್ಜಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ನಿಪಾನಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಇಷ್ಟೊಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. 1935ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸರಕಾರಗಳು, ಎಷ್ಟೋ ಚಕ್ರಗಳು ತಿರುಗಿದರೂ ಒಬ್ಬ ಹರಿಜನ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಏನು ಹೇಳೋಣ. ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಜಮಾಬಂದಿಯಾಯಿತು. ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ಅಕ್ವಿಷನ್ ಆಯಿತ್ತೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು inspection ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಬುದ್ಧಿಗೇಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅನ್ವೃತ್ಯತೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರ ವೇನೆ ಕೂಡ ಕೇಳಿದೆ. ಅನ್ವೃತ್ಯತೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ತಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನೀವೂ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಏನೋ ಒಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ನಾವೂ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಅನ್ವೃತ್ಯತೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ರೆವಲ್ಯೂಯರಿ ಒಬ್ಬ ಸೆಪರೇಟ್ ಅಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅವರಿಗೇನು ಕೆಲಸ! ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಿ. ಒಂದೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ನಲ್ಲಿಯೂ ಅನ್ವೃತ್ಯತೆ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಅನ್ವೃತ್ಯತೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಜಗಳಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿ

ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ, ಈ ಸ್ಟೇಷನ್ ಅಫೀಸರು ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರಲ್ಲಗೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಅಫೀಸಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿಬರುವುದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಅನ್ವೃತ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳೂ ಜನನ ಮರಣದ ರೆಕಾರ್ಡ್ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅನ್ವೃತ್ಯತೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಅನ್ವೃತ್ಯತಾ ಸಂಬಂಧದ ಕೇಸುಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಅನ್ವೃತ್ಯತೆ ಅಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜನರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಿ. ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವರೆಗೂ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಡಿ. ನೀವು ಅನ್ವೃತ್ಯತೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅನ್ವೃತ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವರ್ಗ ಹಿಂದೂಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವು ಬರುವವರೆಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಘಂಟೆಯಕಾಲ ಅನ್ವೃತ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹುಡುಗತನದಿಂದಲೇ ಅನ್ವೃತ್ಯತಾ ಭಾವನೆ ಬಂದು ಮುಂದೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅನ್ವೃತ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕಥೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ನಾಟಕದ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಸಿನಿಮಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯ ಕೂಡ ನಡೆಯಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ನೆರವೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ನಾಡು, ವಿಶ್ವಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ, ಪಾಂಡಜನ್ಯ, ಸುಧಾರಣೆ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ವೃತ್ಯತೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣಕೊಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ಹರಿಜನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರು ಪ್ರತಿವಿವರ ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲಮನ್ನು ಅನ್ವೃತ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಲು ವಿನಾಸ ರಾಗಿಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಹರಿಜನರ ವಿಚಾರ ಬಂತೆಂದರೆ "ಅವರೆಲ್ಲ ಎದ್ದು ಗರಾಟೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಪೀಕರ್ ಸಾಹೇಬರೂ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಬಂತೆಂದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬೇಗ ಘಂಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಇವೊತ್ತು ಏನೋ ಅವರು ತಾವು ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಹಾಗೆ ಹೇಳಕೂಡದು. ನಾನು ಎಲ್ಲರ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ. ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ. ಇಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡದೆ, ನಾನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದು ತಾವು ಏನೋ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಈ ಹೊತ್ತು ಏನೋ ತಾವು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಸಮಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ಬಿಡುವುದು ಬೇರೆ ರೀತಿ. ನನಗೆ ಸದಸ್ಯರು ಬಿಟ್ಟ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೋ ಅ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಆಗಬಹುದು. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೊತ್ತು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷವಾಗುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕಾರಣನಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ತುಪಾಕಿಗಳು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗವಳ್ಳಿರಾಯ ಎಂಬ ಕಡೆ 40 ಹರಿಜನರ ಮನೆಗಳಿವೆ. ಇವರಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹರಿಜನರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಯಾರೋ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಏನು ಅನ್ಯಾಯ ಸ್ವಾಮಿ? ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೂ ಜಮೀನನ್ನು ಬೇರೆಯವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾಡಿ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಜಮೀನನ್ನು ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಸರಿ. ಸರ್ಕಾರ ಅಕ್ವಯಿರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅನುಮಾನವಿಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ ಮಹರಾಯ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆದು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕೇಸಿಗೆ ನಾಡರೂ ವಕಾಲತ್ತು ವಹಿಸಿ, ಪರಿಹಾರ ಕೋರ್ಟರ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ಊರೆಲ್ಲಾ ಕೊಳ್ಳಿ ಯಾದ ಮೇಲೆ ಕೋಟಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಅರ್ಜಿ ಬರಲಿ. ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಮಾಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ನಾನು. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಕಾಷ್ಟೇಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದರಾಯಿತು. ಹತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ ಆಗಿರುವುದು ಎಷ್ಟು, ಇದುವರ್ಷದಿಂದ ಆಗಿರುವುದೆಷ್ಟು, ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ ಆಗಿರುವುದೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿ ನೀವು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಿ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜನರಂ ಪಾಲಿಸಿ ಮಾಡಿ. ಅನ್ಯತ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರಕುವ ಹಾಗೆ ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ದಾನಪ್ಪ (ಹರಪನಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಈ ದಿನ ಮಾತನಾಡಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಆ ಮೇಲೆ ರೂರಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಎಷಿಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಸೆ ಪಟ್ಟ

ದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿನ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರ್‌ಸೆಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್‌ನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು, ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್‌ನ್ನು ಸ್ವಾಪ್‌ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನೋ ಆಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೆಂಡ ಸಾರಾಯ ಕುಡಿಯುವವರು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಹೆಂಡ ಸಾರಾಯ ಕುಡಿಯುವವರನ್ನು ಪೊಲೀಸಿನವರು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಹೊರತು, ಅದನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೇಸು ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೋರ್ಟುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮೇಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರೂ ಕುಡಿಯುವವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕುಡಿಯದೆ ಇರುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಮೇಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರುಗಳೂ ಸಹ ಸಾರಾಯ ಕುಡಿದು ಕೇಸು ಕಂಡಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಸರ್‌ಸೆಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಚಿನ್ನಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸರ್‌ಜನ್ ಸೈಕ್ಲರು ಮತ್ತು ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗಳು ಸಾರಾಯ ಕುಡಿದವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ಅವರನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಆರಕ್ ಶಾಪ್‌ಗಳು, ಇಲ್ಲಿನಿಟ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಸ್ವಾಪ್‌ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಷಿಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹತ್ತು-ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹರಿಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೂ ಇಂಪ್ರೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಾ, ಇದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೋಸ್ಕರ, ಡಿ.ಸಿ.ಸಿ. ಸ್ಕೀಮ್ ಪ್ರಕಾರ, ರಿಜರ್ವ್ ಮಾಡಿದ ಭೂಮಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇವರು ಹರಿಜನೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಕೂಡಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ದೇನಿಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಎಕರೆ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಿದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಕೋ-ಅಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು, ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಘೋಷಿಸಿದ್ದರೂ, ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಒಂದು ಗೇಣಿ ಭೂಮಿ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಧಾಯಕವಾದಂಥ ಮೋಸ, ಅನ್ಯಾಯ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು 20-30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಗುವಳಿಮಾಡಿ, ಹರಿಜನರ ಹೆಸರಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನಿರಿಗ್‌ಪ್ಪ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅದೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ, ಆ ಜಮೀನ್

ಗಳನ್ನು ಕುಂಬಾರರಿಗೆ ಮಣ್ಣು ತರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭೂಮಿಗಳು 20-30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹರಿಜನರ ಅನುಭವದಲ್ಲಿದೆ. ಕುಂಬಾರರಿಗೆ ಗಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಭೂಮಿಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ನೆಪ ಹೂಡಿ, ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಕುಂಬಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಹರಿಜನರ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಇಲಾಖೆಯು ಡೈರೆಕ್ಟರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

2-30 P.M.

ಏಕೆಂದರೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿನನ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ತಹಸೀಲ್‌ದಾರ್ ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರೂ ಸಹ ಜ್ಞಾಪ್ತಿ ಹರಿಜನರ ಮೇಲೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾದಂಥ ದ್ರೋಹಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ತಹಸೀಲ್‌ದಾರರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಫಾರಂ ಆಗುವವರಿಗೂ ಇದುವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕೇಳುವಾಗಲೇ ಒಂದು ದಿನ ಹರಿಜನರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೊಕ್ಕ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಆಶೆ ತುಂಬಿ ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಯೇ 16 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಂಚುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನೆಪಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಆ ಮೊಬಲಗಿನಿಂದ ಕೇವಲ 500 ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಐದೈದು ಹತ್ತತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಟ್ಟಾದಂತರ ಮಿಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಮಿಟಿ ಫಾರಂ ಅದಮೇಲೆ ಆರೀತಿ ರೊಕ್ಕ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಆ ಒಂದು ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು. . . .

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ—ಯಾರದು ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ದಾನಪ್ಪ—ಬಳ್ಳಾರಿ ತಹಸೀಲ್‌ದಾರ್. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಮೊದಲು ಆಂಟಿ ಕರಪ್‌ಷನ್ ರೆಫಾರ್ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆ ಮೇಲೆ ಬಂತು. ಅದನ್ನು ಎಫೆಕ್ಟಿವ್ ಮಾಡಿದರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಏನೂ ಎಫೆಕ್ಟಿವ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹರಿಜನರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್‌ಭಾಗದಲ್ಲಿ 1930ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದಂಥ ಒಂದು ರೇಬರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು. ಭೂಮಿ ಹಂಚಲಕ್ಕೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೊಡಲಕ್ಕೆ, ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ-ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದಂಥ ಅಧಿಕಾರಗಳಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ರೇಬರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತೆಗೆದು ಇವತ್ತು ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಗೇಣು ಭೂಮಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಬಾವಿ ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಹಣ ಸ್ಕಾಂಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ! ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ! ಕೈಯಲ್ಲ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಗೇಣು ಭೂಮಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಅಫೀಸರ್ ತನಗೆ ಏನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು ! ಆರೀತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹರಿಜನರ ಪರವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಫೀಸರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲರುವ ಅಧಿಕಾರ ಏನೆಂದರೆ ಫೋನ್, ಅಫೀಸ್ ವರ್ಕ್, ಡಿಸ್‌ಪ್ಯಾಚ್‌ವರ್ಕ್. ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹಣ ಸ್ಕಾಂಕ್ಷೆಮಾಡೋಣ, ಇವರು ಡಿಸ್‌ಪ್ಯಾಚ್ ಮಾಡೋಣ. ಆ ಮೇಲೆ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನೋಡಿ ಬಿಡಿಯುವುದು. ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಕೆಲಸ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ! ಆರ್ಥಿಕ ತೋರ್ಗಾಣೆಗಾಗಿ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಹರಿಜನರನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವವಿಧಲ್ಲೂ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಎಂದು ಬಾಯಿಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೋಷ, ಮೋಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಪೂರ್ವಕಾಲಕ್ಕೆ ನವಿಲು ಬಾಹ್ಯಾ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದಂತಹವರು ಪೂರ್ವಕರು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ, ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ, ಫೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಯಾಸ್, ಫೆಡ್ಯೂಲ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಎಂದು. ಆ ತರಹ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳು ಪೂರ್ವದ್ದು, ಇವು ಈಗಿನ ಕಾಲದ್ದು. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಒಪ್ಪೋಣ. ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿರತಕ್ಕ ಜಾತಿಯನ್ನು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮೇಲೆ ನೀವು ಹಿವೈಡ್‌ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಇತರ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಹಂಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿ 30 ಲಕ್ಷ ಹರಿಜನರು ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹರಿಜನರು ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಜಾತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಫೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಯಾಸ್‌ನವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಸೇರಿ 94 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ! ಮದ್ರಾಸ್, ಕೇರಳ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಆರಾಟ್‌ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಾವು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ನೆ ಕೇರಳ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಬಹುಶ್ರೀ. ಅವರಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಬೇಕಾಗಿ ದೇಶದೊಳಿಗಿಳಿದು ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ದಕಾಯಿತಿಗಳು, ರಾಬರ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಗಾಂಧಿ ಶಿಷ್ಯರು, ಗಾಂಧಿ ಭಕ್ತರು, ನಾವು ದೇಶವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕತ್ತರಿ ಒಳಗೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಂದು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಮಾಡುವ ದೇಶಸೇವೆ ಇದೆ ನೋ ! ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ದಾನಪ್ಪ)

ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಬಡ ಹರಿಜನರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಶೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿನವು ಒಂದು ಲಕ್ಷ, ಎರಡು ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು, ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಬೀಜ ಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ರೊಕ್ಕುಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನಾವು ಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವೇನು ಭಿಕ್ಷೆಕೊಡಬೇಡಿ, ದಾನ ಮಾಡಬೇಡಿ. ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜಾ ಸಂಜ್ಞೆಗೋಸ್ಕರ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವ ವರೇ ನಾವು ಎಂದುಕೊಂಡು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಾರಿಯಪ್ಪನವರ ಆಸ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ತಾತ, ಮುತ್ತಾತರ ಆಸ್ತಿ ಕೊಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಯಾರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಯಾರು ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ದಾನಪ್ಪ.—ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.

ನಾನು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಹರಿಜನರಿಗೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಕಷ್ಟಗಳು ಇರುವಾಗ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಲೇಡರ್ಸ್, ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಿರುವವರು ಹರಿಜನ ಕೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವತಃ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ನಾರ್ಕಾಟ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಚೋಪಿಗಳವರು ಅವರನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಹರಿಜನರು ಆರೋಗ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಸಂಪತ್‌ದಾನವನ್ನು ತೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ದೇಶದಲ್ಲೆ ವಿಷತ್ತುಕಾಲ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಪ್ಪರಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ಆಡಳಿತ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎರಡು-ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಫೇಪರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ? ಜನಾಂಗದಲ್ಲೆ ಒಬ್ಬರಾದ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲೆ ನೀವು ಮಾಡುವುದು ಒಂದು, ಹೇಳುವುದು ಒಂದು. ಕೋಪ ಏತಕ್ಕೆ ! ಭೂಮಿ ಕೇಳಿದರೆ ಭೂಮಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಳ್ಳು ಕೇಸುಹಾಕಿ ಪೊಲೀಸಿನವರಿಂದ ಹಿಡಿಸುವವರು ಒಬ್ಬರು ; ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸುವವರಿಂದ ಬೆಳೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಒಬ್ಬರು. ಅವರ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮನೆಮಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರು ಒಬ್ಬರು. ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವವರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು. ಈ ರೀತಿ ಸಾವಿರಾರು ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆಯುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ವಿಧವಾದ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸುವವರು ಇರುವಾಗ ಬೆಳೆಚೋಪಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಕೋಪ. ಇಷ್ಟು ಕೋಪವನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ? ಕಷ್ಟಪಡತಕ್ಕವರು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಪಂಜಪ್ಪ.—ಯಾವಾಗ ಚೋಪಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು ಕೋಪಮಾಡಿರುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ದಾನಪ್ಪ.—ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂಥ ವಿಷಯ. ಆದಕಾರೂ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇಶ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ.

I will give you one example. I was a prisoner of war in Berlin in the hands of Germans. Five thousand Britishers and Americans were made to stand in one single line by the Germans and they put one machine-gun just at the end of the line and they went on cutting heads one after another. So, I remind my countrymen: a time may come to reap the very same consequences in the future. It is not a joke I am telling. I am telling it very seriously.

ಸ್ವಾಮಿ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲೆ ತಾವು ದಯಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದುಡಿಯತಕ್ಕವರಿಗೆ ದಯತೋರಿಸಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಕುಡಿಯಲಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ? ಹರಿಜನರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡತಕ್ಕವರು, ಹರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಂಕಣಕಟ್ಟಿದವರು ಅವರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ.

MR. SPEAKER.—The House will now rise for tea and meet after half-an hour.

The House adjourned for Tea at Forty-five Minutes past Two of the Clock and re-assembled at Fifteen Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair]

Sri Kadidal MANJAPPA.—Mr. Speaker, Sir, very little has been said about revenue administration, but from that I do not like to draw the inference that everything is all right in the Revenue Department. I am fully conscious of the fact that there is still red-tapism at certain levels, particularly at taluk levels and at district levels. Some Hon'ble Members have drawn my attention to the fact that there is inordinate delay in the disposal of papers in the taluka offices. I agree with that observation to some extent. Since the last 10 months I have been trying to understand the reasons for the delay. I have inspected nearly 60 Taluka Offices though it is not strictly my job to do so. I held meetings of district officers and legislators whenever I visited district headquarters.

My friend Sri Muckannappa was pleased to say that I have been good to the revenue officers. It is true that I have been good to the officers, but that does not mean that I have been good to officers who may be considered as bad. The majority of the members who spoke on this demand have urged the need for abolishing the hereditary system of Thotis and Talaries, Shanbougues and Patels. Hon'ble Members are aware that the report submitted by the Special Officer is in the hands of Government and Government is actively considering the matter. We hope to take a decision very early.

My friend Sri Srinivasa Shetty was pleased to say that the rate of assessment in South Kanara District is the highest. I have got comparative figures which show that the rate prevailing in South Kanara is less to some extent when compared to the rates prevailing in the other regions. In the Old Mysore Area, the minimum in respect of dry land is As. 8 and the maximum is Rs. 2. In Bombay Karnatak, the minimum is As. 8 and the maximum is Rs. 2. In the Hyderabad Karnatak, the minimum is As. 8 and the maximum is Rs. 2-12-0. In South Kanara, the minimum is As. 2 and the maximum is Rs. 2. Now, I shall give the figures in respect of wet land. In the Old Mysore Area, the minimum is Rs. 2 and the maximum is Rs. 13. In Bombay Karnatak, the minimum is Rs. 3-8-0 and the maximum is Rs. 8-0-0. In Hyderabad Karnatak, the minimum is Rs. 8-0-0 and the maximum is Rs. 12-0-0. In South Kanara, the minimum is Rs. 1-0-0 and the maximum is Rs. 8. He has also drawn my attention to the fact that there is delay in the disposal of tenancy cases. We have appointed a Special Officer to deal with tenancy cases. I am told that fair rent is being fixed by the officer concerned.

My friend Sri Kothavale was pleased to say that it is very essential to release the Amrit Mahal lands given to cattle breeders and that we should form co-operative societies to cultivate those lands. This is a valuable suggestion. Government is interested in starting co-operative farms. Wherever the

atmosphere is favourable we are going to take action on the lines suggested by him as early as possible.

Sri Muckannappa referred to the transfer of an Assistant Commissioner. I do not know the details of the circumstances under which he was transferred from the Mysore Sub-Division. Anyhow, the transfer was not effected after I became the Revenue Minister. Still, if there was some allegation against the Government, I could have examined it. He was not pleased to bring these facts to my notice at any time earlier.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What about jamabandis?

Sri Kadidal MANJAPPA.—I admit that all is not perfect with regard to jamabandis. The Hon'ble Members must also realise and understand the difficulties of the revenue officers. Formerly, the Revenue Department was entrusted with the task of collecting revenue. Now it is almost a Welfare Department. Revenue officers are saddled with very many responsibilities with regard to development activities.

Sri ALUR HANUMANTHAPPA (Nelamangala).—Is Government aware that phodi work is held up on account of shortage of hands?

Sri Kadidal MANJAPPA.—There are a number of such cases pending in several taluks. The work is held up due to shortage of hands. We are training surveyors at the rate of 300 or 400 every year.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You are a veteran and as such you know how jamabandis were conducted and how they are conducted now.

Sri Kadidal MANJAPPA.—The Hon'ble Member must know that in those old days the Tahsildar used to receive 3 or 4 petitions. Now, the work has multiplied and has become enormous.

Sri Muni Raju was pleased to say that young men should not be placed in charge of districts. I agree with that suggestion. As far as possible, we will try to post senior officers in charge of districts. I know my friend Sri Mallaradhya is not satisfied with the reply. I will try my best to post senior officers.

(SRI KADIDAL MANJAPPA)

Sri Arumugham referred to an officer being promoted while an enquiry was being held against him. I know the facts of this case. He made certain allegations against a Tahsildar. Those allegations were enquired into by the Deputy Commissioner and the Deputy Commissioner wrote to Government to say that the allegations were baseless. Thereafter, the officer was promoted in the usual course as a Sub-Division Officer.

Sri A. Muniappa urged that the Land Revenue Code should be amended. The question of framing uniform Land Revenue Code is engaging the attention of Government. After the Land Reforms Act is enacted, it will be appropriate to have an amendment of the Land Revenue Code and frame a uniform law in this regard.

Several members have drawn the attention of Government to the delay in the disposal of acquisition cases. It is no doubt true that there has been delay with regard to these proceedings. There are several reasons for this. For example, there are disputes and on account of them the competent authorities have to issue stay orders. Even after the stay order is issued, they come up in appeals before the Government. In order to simplify the procedure, we have prescribed recently a *pro forma*. According to that *pro forma* the officers concerned should give all the details. If all the details are furnished, it is possible to avoid delay. We have also issued instructions that in some cases 70 per cent of the estimated compensation should be paid in advance.

3-30 P.M.

Sri Danappa referred to a case of Anti-corruption enquiry against a Tahsildar. I have tried to get the information with regard to the particular case and I will be able to inform the Hon'ble Member in the course of the day or tomorrow with regard to the stage at which the case is pending. I may assure him that Government are not anxious to protect corrupt officers. If five honest people come forward

with genuine allegations Government is prepared to take immediate action.

Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapur).—Five honest people?

Sri Kadidal MANJAPPA.—Yes because in about 50 per cent of the cases allegations are baseless. If the officer cannot make up his mind to yield to influences, allegations are made against him.

Sri B. K. PUTTARAMIYA (Channapatna).—Percentage?

Sri Kadidal MANJAPPA.—So far as the Revenue Department is concerned, I am prepared to suspend officers on the day the complaint is received provided I am morally convinced that there is truth in the allegations.

These are the few points raised by Hon'ble Members. I may assure the House that Government will do their best to tone up the administration. I know that the Revenue Department is the mother of all the other departments and the efficiency of the administration is judged on the basis of the activities of this department to some extent. Therefore it is our concern to improve the administration. But we have our difficulties too. Hon'ble Members must realise our difficulties also. They must co-operate with the Government and bring to the Government notice, whenever they come to know of malpractices or inordinate delay.

Thank you, Sir.

*ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ.—ನಾಲ್ಕು, ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕಿಬರ್ಷ್ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಕಟ್ಟುರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ದಾನಪ್ಪನವರು ಪಾನನಿರೋಧದ ಕಾನೂನನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು, ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪಿ.ಎಸ್. ಪಿ. ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಇತರ ಸದಸ್ಯರೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಪಾನ ನಿರೋಧದ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದವರು ದೋಷ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನ್ನುವ ಪದಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರದ ಪ್ರಸ್ತಾಪದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಮುನ್ನ ಈ

ಇರಾಜಿಗ ಅಡಳಿತ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಕೂಡ ಬಹಳವಾಗಿ ವಂದಿನುತ, ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳಕು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಜನ, ಪಾನವನ್ನು ಸೇವನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅವರು ಅರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನೈತಿಕಮಟ್ಟದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ದೋಷವನ್ನು ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ನಿವಾರಿಸಿ ಜನತೆಯ ಅರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಏತರ ಎಲ್ಲ ಪ್ರರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು, ಎನ್ನೋಬ ಛಾವೇಯನಿ, ಅಚಾರ್ಯ ಕೃತರಾಯವರು ಮತ್ತು ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಾಯಕರುಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ರೂಪಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಜನತೆಗೆ ಇದ್ದಂಥ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಪ್ರರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ 47 ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಒಂದು ಔಷಧಿ ಎಂದರೆ Medical purpose ಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟು, ಉಳಿದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅರೋಗ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ದೇಶದ ಅರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಅಡಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆ, Directive principles ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ 1950 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗಗಳ ಹಾರಿಗೆ ಬಂದೊಂದಿರುವ ಕೂಡ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂಕೂಡ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಹಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಬಂದಿವೆ. ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾನೂನು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾನೂನು ಅಸ್ವಾತ್ಮಕತಾ ನಿವಾರಣಾ ಕಾನೂನು, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು, Suppression of Immoral Traffic Act—ಇದೂ ಕೂಡ Social Reform Act ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಹಾಗೆಯೇ ಗೋವಧೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾನೂನು ಕೂಡ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ; ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವು ಹಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟರು ಮತ್ತು ದಾನಪ್ಪ ನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಇದು ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಂದಿತವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೂಕ್ತವೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮುರಾರಾಧ್ಯ (ನಂದನಗೂಡು).—ಒಂದು ಕಮಿಟಿಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಕಮಿಟಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Sir, I want to know whether merely criticise the prohibition policy would amount to opposing the Constitution. That is what the Hon'ble Minister is trying to make out.

Mr. SPEAKER.—I make the point clear. The policy of prohibition is an accepted policy of this House. The policy of prohibition cannot be challenged unless by a substantive motion. So far as the implementation of the policy is concerned, Hon'ble Members are at liberty to criticise it.

Sri V. SRINIVASSHETTY.—Sir, the Hon'ble Minister has not correctly understood what I said. What I said was that the Government have totally failed in the implementation of the policy. So I said: "If you are not able to implement it properly repeal it; or if you are able to implement it, implement it throughout the State." This was what I said.

*ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ.—ತಾವು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಹಾಕಿ, ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ನಾನು ಇದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಇದು implement ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು Repeal ಮಾಡಿ ಎಂದು, ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಇದು ನಮ್ಮ accepted ಪಾಲಿಸಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ, Courage of conviction ಇಲ್ಲ, ಎದೆಗಾರಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ತಾಜ್ಜ ನವರು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಭಾವನೆ ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಈಗ ಎರಡು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಆಗಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲೂ ಅರ್ಧ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕರೆತು State Sector ಮತ್ತು Private Sector ಎರಡೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನು ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಚಯ್ಯ)

ತಮಗಿಂತಲೂ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆಯರಿಗೆ ಹೆಂಡ ಕೊಡಿಸಿ ಅವರಿಂದ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸ ಕೊಡದು ಎಂಬುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ನಿಜವಾದ ಧೋರಣೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ನಂಬುತ್ತೀರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಬೂನಿ ಮಾಡಿದರೆಂದರೂ ತಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆರೀತಿ ಯಾವ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನೇ ಆಗಲಿ over night ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಾವೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಯುವುದಾದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದಾನಪ್ಪನವರು ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾನೂನು ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ನೂಚನೆಯೇ ಉದ್ದೇಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಪದೇ ಪದೇ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆಬೇಕೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ಆಸಕ್ತಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಮಧ್ಯ ಪಾನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪಾನನಿರೋಧದ ಕಾನೂನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಿದರೂಕೂಡ ನೀವು ಹೇಳಿದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಸೋಲಾಗಿದೆವೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳಿರುವುದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟರು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪೊಲೀಸರು ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿವುಟಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶಿಫಾರಸುಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಒಂದಲ್ಲ ಆರನಾರಿ ಒದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿನೂ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಅದೂ ದೇಶದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಒದ್ದಿದ್ದೇನೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಂತೆ, ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆಗೆ ಅಲ್ಲದವ ಕೆಲವು ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆಕೊಟ್ಟು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಬಹು ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ implement ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತೆ ಪೊಲೀಸರ ಬಿಷ್ಪ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ತೀರ್ಮಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳ ನಲ್ಲೇ ಆ ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು announce ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಾನು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಈಗಾಗಲೇ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲದೆಯೇ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ....

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಟಿ. ಎ.!

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಟಿ. ಎ. ಮತ್ತು ಡಿ. ಎ. ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎತ್ತುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬರ್ಚಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ

ತರಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಇಂಥ ಬರ್ಚಾಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಕೆಲಸಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಟಿ. ಎ., ಡಿ. ಎ. ವಿಚಾರಗಳು ಮಧ್ಯೆ ಬರಬಾರದು. ಅದೂ, ಇಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದೂ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಗಳಲ್ಲದಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಜನತೆಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾನನಿರೋಧ ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲದೆಯೇ ಅಲ್ಲ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮತ್ತು ತಮ್ಮಗಳ ಸಹಕಾರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಪಡೆದು ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸು, ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇರುವ ಕಾರಣ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟ.—ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪೂರ್ಣ ಪಾನನಿರೋಧ ಬಂದ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟರು ಹೇಳಿದರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ, ಮುಂದಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದೊಳಗೆ ಇಷ್ಟೇ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಎಷ್ಟೇ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದರೂ, ನಾನಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ತಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯೇನಿವೆಯೆಂದರೆ, ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕು, ಎಲ್ಲಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಇದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಜನತೆಗೆ ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಕಷ್ಟ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸುಖವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತೆಲ್ಲ ನಾಳೆಯದಿವಸ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬೇರೊಂದು ಕಡೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದಾಗ ತಾವು ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಜೊಂಬಾಯಿ, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು implement ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಹೆಂಡ ಕುಡಿಸಿದುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಒಂದು ಫೇಸ್ ಪೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಈ ಪಾನನಿರೋಧದ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಏನೇನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ, ಅಲ್ಲ ಆ ರೀತಿ ಕಳುಹಿಸಿದರಾಯಿ ಇಳಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ

ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕ್ರಮ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಎಕ್ಸೆಜು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರ್ಕವಾಗಿ ಬೊರೆಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಶೂದ್ರವಲ್ಲ. ಎಕ್ಸೆಜು ಸ್ಟೇಷನ್ನು ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಅಂತಿ ಅಂತಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪುಸ್ತಿಕಿ ತಾವು ಇಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜವಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ದೋಷವಿದ್ದರೆ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಮೊದಲೇ ಭವಕ ಕೊಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾಲ್ಕನೇ ಭಾಗ ಗಳಲ್ಲಿ ಪೊಟಿಟಿವನ್ನು ಅಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಿ ಬಹು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಒಂಬೇ ರೀತಿಯಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ನಮಾಸ್ತುಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಏನು ಶಿಕ್ಷೆ ಇತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನವಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಾಪೋ ಗಾಂಧಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಜನತೆಯ ಸಹಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ವೆಚ್ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತಹಕಡೆ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ತಮಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಎಕ್ಸೆಜು ಮತ್ತು ಪಾನುರೋಧದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಏನೇನು ಹೇಳಿದೀರೋ ಅಂತಹ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಿಷ್ಣು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರಕಾರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You did not tell us about one lakh of rupees worth of ganja disappearing in your Department?

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಸರಕಾರ ಏನೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಗಾಂಜಿ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗಾಂಜಿ ಸ್ಟೋರಿಗೆ ಬೇಟೆ ಕೊಟ್ಟು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ತಕ್ಷಣ ಅಂಟಿಕರವನ್ನು ದಿಪಾಖುಂವೆಂಟಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದು ಇನ್ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ. ಆ ಅಫೀಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಗಾಂಜಿವನ್ನು ಸೆಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರಲ್ಲ, ಇಬ್ಬರೂ ಅಫೀಸರುಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಹೋಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ನಾವು

ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಸರಕಾರದ ಧೈಯವಾಗಿ ವೆಚ್ ವಿಭಾಗ ಸರಕಾರದ ಹೂವನ್ನಾಗಲೀ, ಅಸ್ತಿಯನ್ನಾಗಲೀ ದುರುಪಯೋಗವಾದಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಲವರೇತವೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಏನು ಇನ್ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟು ಬರುತ್ತದೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಏನಿಡಿತ ಆಕ್ಷನ್ನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ವರದಿಯೇಳಗೆ ತಪ್ಪು ಇದ್ದರೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—The question is being considered by the Anti-Corruption Department. At this stage, it is not desirable to disclose more facts. I may assure the Hon'ble Members that we will not spare any pains to see that the culprit whoever he may be is found out and properly punished.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Till today you have not kept him under suspension!

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Hon'ble Member seems to have already come to the conclusion that a particular person is an offender. But without proper investigation it is not possible to fix up the guilt. Once the guilt is fixed we will take action. But the Hon'ble Member seems to have come to the conclusion that a particular person is a culprit.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You keep an officer under suspension against the order of the High Court. But you don't want to do it in this case.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I refute this kind of allegation with all the vehemence at my command. The Hon'ble Member cannot attribute motives for all these things.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—When I am just speaking the truth, why should the Hon'ble Minister lose his temper? I will prove every letter of what I said in a court of law, if required.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If the Hon'ble Member has any material to give, he is welcome to give me all the material in my chambers.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—This is the place where I can expose the Government and not in the Chambers. I do not care to come to your Chambers.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—This House has got to maintain certain dignity. I am afraid the way in which things are going on is not in keeping with the dignity of the House.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I do not blame this side or that side. ಈ ತರಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಜವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಈ ತರಹ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹೌಸಿನ ಡಿಗ್ನಿಟಿ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ; ಅವರು ಇನ್‌ಫರ್ಮೇಷನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಡಿಗ್ನಿಟಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಇನ್ನು ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಡಿವಾರ್ಷಮೆಂಟಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸುಹಗಳನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವರು ಆರೋಪಣೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಏನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ವಿಚಾರವಿತ್ತೋ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಐದಾರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಬ್‌ಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳಾಗಿ ಹಂಚುವುದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೋಟಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ಸು, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬಸ್‌ಗಳಿಗೂ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಹೌಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು. ಅವರೂ ಕೂಡ ಇದೇ ತರಹ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಿದ್ದರು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ನಲ್ಲತ್ತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದ್ದರೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಈ ಆರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಉಳಿದರೂ ಕೂಡ ಆ ಹಣದಿಂದ ಸ್ಕೆಲಿಂಗ್, ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಆರ್ಡರನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಾಗುವಷ್ಟು ರ್ಯಾಷನ್ ಆಗುವ ಅಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೆಲಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಾದದಲ್ಲಿ ಹುರುಳು, ತಿರುಳು ಮತ್ತು ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಗಾ ಗಲೇ ಸಬ್‌ಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟಿನಿಂದ 5,25,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಹಂಚಿದ್ದೇವೆ, ಉಳಿದ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಮತ್ತು ಅದೂ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಆರು ಅನುಮಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ (ಮದುಗಿರಿ).—ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಹಾಕಾಸಿನ ನಟವರ ಭಾಷಣಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸಬ್‌ಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂಬ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತು ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಬ್‌ಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟಿನಲ್ಲಿ "Other backward classes" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು?

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲು ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಂದುವು. ಈಗ ನಾನು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಾವು ನಂಬಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ 31 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇತ್ತು, ಈಗ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಳಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಿದರು.

4 P.M.

ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 268 ನೆ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ. 1957-58 ರಲ್ಲಿ 64,83,310 ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿತ್ತು. 1958-59 ರಲ್ಲಿ 78,04,000 ರೂಪಾಯಿ ಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿತ್ತು. ಈಗ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿಗೆ 94 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾದ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಇದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಮಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೆರಡು ಹರಿಜನರು, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತು ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ ಜನರು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಹಳ ಆಗಾಧವಾಗಿವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ಮನಗಂಡಿದೆ, ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದ್ದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಭಿಮಾನವಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ವಿವ್ಯಾಭಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು. ಶ್ರೀ ರಾಮಪ್ಪನವರೂ, ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರೂ, ಅವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆರ್ಮಿಗಂಧವರೂ ಕೂಡ, ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಕಳೆದ 10-11 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಟೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷದವರೆಗೂ 300

ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವು. ಈಗ ಅದನ್ನು 400 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿಸಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರ ದಲ್ಲಿ 750 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತಹ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸಾಕಾರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಪತ್ತೆಕೆಯಲ್ಲಿ ಒದ್ದಿದ್ದೇನೆ. 400-500 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಅದನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ, ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂಲಿ ಸಿಕ್ಕದಂಥ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ನಾವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರಮಾಡಿ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಕಾರಿಯಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಎರ್ರಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ 750 ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮು, 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮ್ ಮಾಡಿ, ಈ ಎರಡು ಯೋಜನೆ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ 400 ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟು, ಉಳಿಕೆ ಹಣವನ್ನು ಎಫ್.ಐ.ಎಸ್. ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಕಡಮೆ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಅದರು ವಾಪಸು ಕೊಡ ತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ; ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ. ಒಂದು ಇರಾಖೆಯಿಂದ 400 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಎಫ್.ಐ.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನವರು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಬಾಂಡ್ ಬರೆದು, ಅದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಫರ್‌ವಾರ್ಡ್ ಆಗುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸಾಲ ವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ತಡವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗು ತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ 400 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಬಾಕಿಯ ಹಣಕ್ಕೆ ಅವರು ಬೇರೆಯವರ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದರಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ನಾನಾ ತರಹ ತೊಂದರೆಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ವಿನಗಂದು, ನೇರವಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲತೆಗೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ ವಾಪಸು ಕೊಡೋಣವೆಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯು ಬಂದು, ಅವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಈ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಚುನಗ ರಾಮಯ್ಯನವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it your suggestion that so far as the scheme of Social Welfare is concerned, housing should not be given adequate prominence and that other schemes should be given prominence and is it with that intention you have reduced the allotment of Rs. 28 lakhs and odd in 1958-59 to Rs. 20 lakhs this year?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಜಯ್ಯ.—20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಕಳೆದ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ 194 ಅಕ್ಕಸಿಪ್ಪನ ಆರ್ಡರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಯಾ

ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು, ಅಕ್ಕಸಿಪ್ಪನ ಆರ್ಡರು ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ತ್ಯಾಗಿ ಹಂಪುತ್ತಾರೆ. ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಹಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ, ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಅಕ್ಕಸಿಪ್ಪನಿಗೆ ಕೂಡ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಚಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಈ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಟ್ ಬರ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ರಿನ್ವರ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ತಾವು ಬಹಳ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು. ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಲಿ, ಆಂಧ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕ್ಕಾಗಲಿ, ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಕಟನು ಇಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಧರವಣಿ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಎರ್ರಾ ತಪ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲವೂ ತಿಳಿ ಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸರಸಿಂಹನವರು ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ 2,50,000 ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 5,10,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್‌ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಒದಗಿಸಿದೆ. ನಾನ್-ಪ್ಲಾನ್ ಸ್ಕೀಮು ಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಎದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಸಂಸ್ಥಾನದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The grant of economic aid to agriculturists and cottage industries is reduced.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಆಭಿಪ್ರಾಯ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಚುನಗರಾಮಯ್ಯನವರಲ್ಲದೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬೆಟ್ಟು ಇಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲದೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇವರೂ ಬೇತೆದ ಜನಗಳು; ಇವರಿಗೂ ಸಮಾನಾದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಭಾವ ತೋಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುವಾಗ ಮೊದಲು ಹರಿಜನ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ತೋಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಷ್ಟೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಭಾವಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ ದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಾಗ ಬಲ್ಲವು? ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿರುವ, ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಫ್.ಐ.ಎಸ್. ನಿಂದ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಕೊಡುವುದು, ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಸ್ಕೀಮಿನಿಂದ ಕಾಲುವೆಗಳ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕಾಂಟ್ರಿ ಬ್ಯಾಪ್‌ಸ್ ಆಗಿ ಕೊಡುವುದು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಮೂರು ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆರ್ಡರನ್ನು ಇಷ್ಟೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿ ದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ 3,25,000 ರೂಪಾಯಿ ಬದಲು 1 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಚಯ್ಯ)

ಶ್ರೀ ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಜನರಲ್ ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಕ್ಯಾಪ್ಟಿವ್‌ಹಿಂದೂಗಳ ಮಾನಸನ್ನು ನೋಯಿಸಬಾರದೆಂದು. ಹರಿಜನ ಜನತೆ ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರೂ, ನಾನೂ ಈ ಸಭೆಯ ಮೆಂಬರೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು-ಮೂರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹರಿಜನರ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನೋಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ನೋಯಿಸಬಾರದು. ಒಂದು ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಜನತೆ ನೋಯಿಸಬಾರದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಕೀಳಿಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ಸರ್ವಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಎರಡು ಆಗಲಿ ಹರಿಜನರೂ, ಹಿಂದೂಗಳೂ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗಬೇಕು. ಹರಿಜನಿಗೆ ಅತಿಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ಆರೀತಿ ಇರಬಹುದು. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಏನು ಬೇಡವೋ ಅದು ನಮಗೆ ರಾಜಾಂಗದ್ದೆನಿಸುವುದೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ನಾನು ಮಂತ್ರಿ ಯಾಗಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಯಾವ ಜಾತಿಗೂ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಡೆಯದಾಗಿ ಯಾರನ್ನೂ ಬಯ್ಯಬಾರದು. ಅದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ನೋಯಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಯ್.—ಅದೇ ಗಾಂಧಿಯವರ ನೀತಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ. ಜಾತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೌಕರ್ಯ, ಅವಕಾಶವನ್ನೆ ಕೊಡುವುದೇ ಸರ್ಕಾರದ್ದಿರುವ ನೀತಿ, ದೇಶದ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹರಿಜನರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಹೋಗಿ ಬರುವಹಾಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾತೀಂದ್ರ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹರಿಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಬಂಡಿತ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದು ನನ್ನ ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ.

ಇನ್ನು ಅಸ್ವಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀ

ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಅಸ್ವಶ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆಯ ವಿಚಾರ ಅವರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಶ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆಕ್ರಮ ಕಾನೂನುಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗಿದ್ದಂಥ ನೈತಿಕಬಲ, ಧೈರ್ಯವನ್ನು ನಾನೂನಹ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರೂ ಇರಬೇಕು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಅವರು ಇತರರಂತೆ ಸರಿಮಾನವಾಗಿ ಬರಬೇಕು ಎಂಬ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನೆಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಾರ್ತವ್ಯ ಟ್ಯೂಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗ ಕೊನೆಯಷ್ಟೇ ರೋಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಲಿಸಿ ಅವರ ಶೋಷಣೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಕ್ಕಾಗಿ ತಾವೂ ಸಹ ಸುಖವಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ತಾಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಅಸ್ವಶ್ಯತೆ ಎಂಬುದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀತಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಪೋರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಅಸ್ವಶ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ವಿವ್ಯಾಜವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಯಷ್ಟೇ ಇನ್ನು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹರಿಜನರು ಮುಂದೆ ಬರಲಿ, ಏನೂ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ಈಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅವರು ಮುಂದೆವರಿಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದರೆ, ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಈ ಜಾತಿಗಳ ಗೊಂದಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾತಿ ಮತ ದ್ವೇಷಗಳು ತೊಲಗುತ್ತವೆ. ಆಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಾವುವೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಸ್ವಶ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿವಹಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜನತೆಯ ಸಹಕಾರ ಬೇಕು ಎನ್ನುವಾಗ ನಾನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಮನವಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ಅವಧಾನುಗುಣವಾಗಿ ತಕಾವಿ ರೋಡ್, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ರೋಡ್ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದಲ್ಲ. ಅದನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರೋಚನೆಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್

ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರ ಕಾಲನಮೇಲೆ ಅವರೇ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹರಿಜನರು ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರು ಏನೇನು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದಾರೋ ಅವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಚೆಗೆ ಶೇಡ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಕಟ್ಟುವ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು, ವಸತಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆ, ಮುಖ್ಯವಾದ ಊಟ, ಬಟ್ಟೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇವಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮತಃ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಅವರೇ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀತಮಾಡುವವನಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ತೋಟ ತಳವಾರರು ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಒಡಂಬಡ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಸಹ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ—ಅವರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಅತಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆಸ್ತಿ ಮೂಲಕ ಸಾಕಷ್ಟು ಸರಿಪಡಿಸಿದರೆ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಸ್ಥಿತಿ, ಉತ್ತಮವಾದಾಗ ಅವರವರೇ ಯೋಗ್ಯವಾದಂಥ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಆತಂಕಪಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವ ಕಾರಣ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ 13-14 ಅಗ್ನಿಕರ್ಮಕಾರರೊಳಗಿನವರನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಫೋರ್ಷಡೆಯವರು ಸಲಹೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಿನವರ್ಷವೂ ಸಾಯದ ಕಾರೊಳಗಿನವರನ್ನು ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿಯೇ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮತ್ತು ವಗೈರೆ ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯಷ್ಟು 40 ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾರೊಳಗಿನವರನ್ನು ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಇದೆ. ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಾಸ್ಟಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಾಗಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಒಂದೇ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಜನರ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿದರು. ಈ ಮಾನ್ಯನವರು ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಈಗ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿಯೇ ಅನುಬಂಧ ಪುರುಷಾಗುವಾಗಲೇ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಕಾರ-ಗತಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹರಿಜನರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಹರಿಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ

ಶೇಕಡ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಇತರರ ಹಾಸ್ಟಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಂದ್ರದ ಆದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ದೇಶದ ಮುಂದಿರುವ ಕಾರ್ಯ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೋಮು ಪಾರು ಹಾಸ್ಟಲುಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಆದೇಶವನ್ನು ಆ ಒಂದೇ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆಗೂ ಅವಕಾಶಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೂ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ಯಾರು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಪ್ರೆಸ್ಟಿಜಿಯಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೆಸ್ಟಿಜಿಯಸ್ ಟೆಕ್ನಿಕ್ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅಂದರೆ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷ 200 ಜನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಕಡೆಯಷ್ಟು ಈವರ್ಷದಲ್ಲಿ 140 ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಕೊನೆಯಾಗಿ Women and Child Welfare Centre ಎಂದು 23 ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ತೆರೆದಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಪಿ. ದೀನದಯಾಳನಾಯ್ಡು (ಕಬೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಿ).—ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಸೆಂಟರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವೂ ಆಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಕಡೆ ಕೊಡುವ ನೀತಿ ಇದೆ. ಆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. 125 ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 140 ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. 10-15 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹರಿಜನ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಾರದು. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ವೆಲ್ ಫೇರ್ ಸೆಂಟರ್ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಕಡೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷಕಿಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಈಗ 23 ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನವರ್ಷ 40 ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಂಬರ್ ಚರಕಾ ಮುಂತಾದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಟರ್ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಸೆಂಟರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪದ ಸಂಕೋಚ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾದ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. It should be a centre of activities ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಡ್ತಿಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇರಾಜಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಚಯ್ಯ)

ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದವರಾದವರಿಗೆ ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಂಬರ್ ಚರಕಾ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹರಿಜನರೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಾತಾವರಣ ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಖರ್ಚಾದರೂ ಹರಿಜನಕೇರಿಯಲ್ಲೇ ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಅವರಿಗೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಲೋನ್ ಕೊಡುವಂತೆ ಒಂದು ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು without interest ಈಗ ಕೊಡಬೇಕೋ ಕೊಡಬೇಡವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಆಗ ನಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಬಗ್ಗೆ 72 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂಪಾಬಾಯಿಯವರು ಹರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಿಡಲ್‌ಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಹೈ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡತಕ್ಕ ಹರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಫೀ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಬೆಂಫಿಟ್‌ನಾಗಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು, ಹೀಗೆ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಯಾವುದೊಂದನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ; ಇವೆರಡರಲ್ಲೂ ಯಾವ ಒಂದು ಬೆಂಫಿಟ್ ನಾದರೂ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನೇ ನಾನು ತಮಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I agree with the Minister that so far as scholarship and other things are concerned, there is an increase, but so far as cottage industries are concerned which will definitely go to help the Harijans, there is a reduction from Rs. 88 93 lakhs to Rs. 66 lakhs and odd. How do you justify this?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ನಾನೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೋ, ಅಷ್ಟು ಭರವಸೆಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ರೆವಿನ್ಯೂಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುವುದೇಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನೇರ್ಪಾಡುವುದಾದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಹರಿಜನರ ಹೋಲಂ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗೆ—ಎಂದರೆ ರೈದರ್, ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ವೀವಿಂಗ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್‌ಸೇರ್ವಿಸ್ ಸೀರೆ ಮೊಂದನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಮಗೊಂದು ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಒಂದು ಕಾಯಿರ್ ಮತ್ತು ರೈದರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಕಂಡಿಷನ್ ಸೌಂತ್ಯ ಆಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೆಡ್ ಬೇರೆ ಇರಬೇಕೆಂದರೆ ಅವು ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಈಗ ಒಂದು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಏನೊಂದು ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇವೋ ಅದೊಂದು

ಜೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇದ್ದುಹಾಗೆ ಅಷ್ಟೆ. ಈ ದಿವಸ ಹರಿಜನರ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚುವುದರಬಗ್ಗೆ ಮುಂದೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಗೊಂಡು ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಾವು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಈ ದಿವಸ ಚರ್ಮ ಹದಮಾಡತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವ ಹರಿಜನರಿಗೆ—ಎಷ್ಟು ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟು ನಲ್ಲ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ರಾಚಯ್ಯ.—ನಾನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಾದರೆ ಈ ದಿವಸ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಲಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರ ಸಹಾಯ ಬೇರಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಹಾಯದ್ವೈವ್ಯವನ್ನೇನಿದ್ದರೂ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಹರಿಜನರು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಹಣಸಹಾಯ ದೊರೆಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಸ್ಕೀಮಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ವೀವಿಂಗ್ ಮತ್ತು ರೈದರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನೂತ್ನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿದೆ ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ಕಬಾಡಿಯವರು ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರ. ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಈ ಕೆಲವು ಟೆಕ್ಟೈಲ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ Training Institute ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಅದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕರೆತು ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಟೆಕ್ಟೈಲ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಪಡೆಯಲು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿರತಕ್ಕ ಜನರಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಜನಗಳಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರ್ ಅವರು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಯಾರುಯಾರು ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ, ಯಾರಿಗೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆ ಪ್ರೀಕರ್ವಿಸ್ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ನಾನೇ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಜಮೀನು

ನಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಅಫೀಸರುಗಳು ರೂಲ್ಸ್ ನಂತೆ ನಡೆಯದೆ ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಅದನ್ನು ನಾನೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರೈವಿ ಫನರ್ಸ್ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಿಲ್ಲ. ಪೆಡ್ಲರ್ಸ್ ಕ್ಯಾನ್ಸೆಲ್, ಪೆಡ್ಲರ್ ಟೈಪ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿ ನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರ ವನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ನಹ ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿ ನಿಸ್ಟೇಷನ್ ಡಿಸ್‌ಕಷನ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅನಿಸ್ಟೇಟ್ ಕಮೀಷನರ್ಸ್, ಅನಿಸ್ಟೇಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲರ್ಸ್, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಪ್ರೈವಿ ಫನರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕೆಂದು. ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪೆಡ್ಲರ್ಸ್ ಸಾನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪೆಡ್ಲರ್ ಟೈಪ್‌ನವರಿಗೆ ಸಾಕಾ ಸಪ್ಪು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮೀಷನ್ನಿನವ ರಿಗೂ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ದ್ದೇವೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Let us know till what time we are going to sit?

Mr. SPEAKER.—I have kept it open in order to give a little bit of time to members. According to rule 164, I can put it now.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Please do it.

Mr. SPEAKER.—Rule 164 (2) says:

“On the last day of the allotted days, at five o'clock or at the hour fixed for the termination of the day's meeting, the Speaker shall forthwith put every question necessary to dispose of all the outstanding matters in connection with the demands for grants.”

Even if this Demand were to take the whole day I do not mind. I will put the remaining Demands to guillotine at the appointed time.

Sri M. RAMAPPA.—What is the appointed time?

Mr. SPEAKER.—I will tell you. At 6-30 P.M. I will put the Demands to guillotine. It is for the benefit of the Members of the Opposition I have fixed the time at 6-30.

Sri M. RAMAPPA.—You were not telling what was in your mind so far.

Mr. SPEAKER.—I wanted to be little bit liberal. When the Hon'ble Members insisted to know the time at which I will apply guillotine, I said it is 6-30.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡ ತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡು ವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ 16ನೆಯ ಫೆಬ್ರವರಿ 1958ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಡಿಸ್‌ಕಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಬೈ ಸೆರೆಕ್ಷನ್ ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—When the Minister is replying, a little more time may be given. You allowed one Demand to be discussed for three days. It is not our fault.

Mr. SPEAKER.—Hon'ble Member must withdraw those words. I did not allow time. It was by agreement of both sides. I made it clear and I am proceeding on the agreement of both the sides.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Which Assembly has followed the procedure like this? It is not so in Madras or in Andhra.

Mr. SPEAKER.—After all, Hon'ble Member Sri Arumugham is a new member. I have the experience of two Assemblies. The time to be allotted for each Demand is agreed to by both the sides. It is on the basis of that understanding I have been working.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Is it agreed that the question of Industries should be guillotined?

Mr. SPEAKER.—Guillotine is my own right. I can guillotine at the appointed time. The appointed time is 6-30 and nobody in this House can question the right of the Chair to put the Demands to guillotine.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Why should we be barred from discussing the question of Industries in the State? Have we not got the right to discuss Industries?

Mr. SPEAKER.—Whether you have the right or not, I do not know. There is the appointed time and before that appointed time arrives we can discuss. At the exact hour, I will put the Demands to the guillotine.

Sri M. RAMAPPA.—You have a right to stop discussion of other Demands.

Mr. SPEAKER.—One member says he may have his own time but another member says he may not have his own time.

Sri M. C. NARASIMHAN.—A suggestion has been made that we shall go on till 8-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮುನಿರಾಜು ಅವರು ಹೇಳಿದರು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ ನಾಟಕಗಳೇರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಹಾಕಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಾಟಕಗಳೇರಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಟ್ರೈಬ್‌ ಏಕಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಮುಂದೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಒಪ್ಪಬೇಕು ಎಂದು ನೊಟಿಸ್ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

***ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ (ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಜಾಧಿಕಾರ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).**—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್‌ನ ಮೇಲೂ ಜವಾಬು ಕೊಡಬಹುದು. ಡಿಮಾಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಜನಗಳು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಕ್ಕೆ ರಿಪ್ಲೈಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ರಿಪ್ಲೈಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ನಮಗಿದೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕು ನಿಮಗಿದೆ.

(ಹಲವು ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಲು ಎದ್ದರು)

Mr. SPEAKER.—It is unfair that the members are behaving like this. I will allow any member of the House to speak provided each one of them stands at a time.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎತ್ತಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಜವಾಬು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನುಡಿದಿದ್ದೇನೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದದ್ದೇ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಸದಸ್ಯರು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಬಡ್ಡೆಟ್ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಹರಿಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಮೈಸೂರು ಬಡ್ಡೆಟ್‌ಗಿಂತ ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ನೂರಾರು ಮೈಲಿ ಹಿಂದಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವರ ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಎದ್ದು

ಕಾಣುತ್ತವೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳಹೊಕ್ಕು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ.....

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಒಬ್ಬ ಕೊಳ್ಳು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಒಬ್ಬ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ $2+2=4$ ಆಗಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ $2+2=8$ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಮದ್ರಾಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಾಗಲ, ಕೇರಳದ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಾಗಲ ಸ್ವಲ್ಪ ತಾವು ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದುರುದ್ದೇಶವಿದೆ ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಮ್ಮ ನಿಲುವು ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥನವಾದುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೇರಳದ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನು ತಾವು ನೋಡಿ. ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ನೋಡಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ 489ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹರಿಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ, 40.10 ಲಕ್ಷದಷ್ಟನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಈ 40.10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆವೆಂದರೆ ಹರಿಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಬೇರೆ ಇರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಶಾಲೆಗಳು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ. ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ನಲವತ್ತು ಲಕ್ಷವನ್ನು ಅವರ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಿಂದ ತೆಗೆದು ಸರಿಯಾದ ಅಂಕಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನ 620ನೆಯ ಪುಟವನ್ನು ತಾವು ನೋಡಬಹುದು. 58 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹರಿಜನರ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹರಿಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಬೇರೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮದ್ರಾಸಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ 58 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಬೇಕು. ತಾವು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿದರೆ ಹೌಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಅಕ್ಟಿನಿಷನ್‌ಗೆ ಕೇರಳ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಹೌಸಿಂಗ್ ಗೋಸ್ಕರ 3,9,5000 ಮತ್ತು ಅಕ್ಟಿನಿಷನ್ ಗೋಸ್ಕರ 1,50,000 ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿರುವುದು ಎರಡರಿಂದ ಸೇರಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಅದೇ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ 20 ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಮಗಿಂತ ಅವರು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ mid-day meal ಗೋಸ್ಕರ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ಸ್ಕೂಲವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾದದ್ದು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ

ನೋಡಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಾಗಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲ, ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆವಾತ್ರ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಇಷ್ಟು ಉದಾರವಾಗಿ ಮಾಡುವವರು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಹಣವನ್ನು ಏಕೆ ರ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಿದಿರಿ ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೋಡರ irrelevant ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಯುವಕರು. ನಾನು ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ irrelevant ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಭಿರಾಷ್ಟ್ರದ ಹೋದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಪ್ರಾಚ್ಛರ ಲಕ್ಷಣವೆಂದು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಾವು ವಯಸ್ಸಾದವರು. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ವಯಸ್ಸಾದವರು ಎಂದು ಎರಡು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. With age wisdom grows. Therefore, I want you all to grow old and become wiser. I also want you all not to conduct yourself in a manner which will not savour of maturity. ಅತ್ಯಪ್ರಶಂಸೆ ಒಂದು ದೋಷವೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅನಂತರ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಬಂತು. ರೂರರ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರೂರರ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ ಬಾಬಿಗೆ 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ; ಈ ವರ್ಷ ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಐದು ಲಕ್ಷ ಏಕೆ ಕಡಮೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನವನ್ನು ಸೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬು ಕೊಡುವುದಿಷ್ಟೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆ ದಿಕ್ಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೂ ಆ ಪೈಕಿ 3,700 ಮೈಲಿಯಷ್ಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 250 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಮರಾಮತ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಕೊಡಬೇಕು. ಮರಾಮತ್ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ repairs ಎಂದು. ರಸ್ತೆಗಳ ರಿಪೇರಿಗೋಸ್ಕರ ವರ್ಷದೊಂದಕ್ಕೆ 250 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು 3,700 ಮೈಲಿಗಳಿಂದ ಗುಣಾಕಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ—ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ—9,25,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಹೊರೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ 7½ ಸಕಸ್ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನೂ ಹೊತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೂ ಭಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ 14 ಲಕ್ಷದಿಂದ ಒಂಭತ್ತು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದು ಮಹಾಶರಾಧವೆಂದು ತಾವು ಯಾರೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ

ವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗವನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ರೂರರ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್ ಬ್ಯಾಕ್‌ನವರೂ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ರೂರರ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಬಡ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದು ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಈ ಸಲ ಒದಗಿಸಿರುವುದು 11.85 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಒಂಬತ್ತು ಮುಕ್ಕಾಲು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಎರಡೂ ಸೇರಿದರೆ 14 ಲಕ್ಷವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ದತ್ತಾಂಶ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ದುಡ್ಡು ಬರ್ಚಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಏನುಮಾಡಿದ್ದೇವೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ತಿ ನಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದಲ್ಲ ಬರ್ಚಾದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಬಂದುದರಿಂದ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು re-appropriate ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮೂರು ಏಳು ಪಾಲು ಬರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೆರಡು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂತು. ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ, ಬರ್ಚಾಮಾಡಿರುವವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಹೋದ ವರ್ಷ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷದ ಜೊತೆಗೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದರೆ ರೀಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಮೂಲಕ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ ಇರತಕ್ಕ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಧಿವಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಜೀವಕಳಿ ತುಂಬಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದೀರಿ; ನಾನೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಜೀವಕಳಿಯನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕೂ, ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಿಗೆ, ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮನೋಧಿ ತಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಇದೆ. ಅದು ತಮ್ಮಿಂದ ಆಂಗೀಕಾರವಾದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ತಾವೇ ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಇನ್ನು ರೂರರ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ರೂರರ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸ್ಕೀಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಇರುವ ಮೊತ್ತ 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ತಾವು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸ್ಕೀಮಿನ ಕೆಲವನ್ನೂ ಕೂಡ N.E.S. ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಲೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿಗೆ 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ)

ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದೂ ಕಾಲು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನ್ಯಾಷನಲ್ ರೂರಲ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸ್ಕೀಂ ಎಂಬ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಹೋದವರ್ಷ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಏನು ಈಗ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ತಾವು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. Rural Water Supplyಗಾಗಿ 1958-59ರಲ್ಲಿ 21.54 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಪುನಃ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹೇಗೌಡರು ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಾಟಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ಕೆ. ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಪುನಃ ಐಶ್ವತ್ಯ ಸಹಸ್ರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ್ಷದೊಳಗೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾದ ಇನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್‌ನೂ ಕೂಡ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದಿದ್ದ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ಆ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ National Highways ಆಗಲಿ, Rural Water Supplyಗಾಗಲಿ Rural Communicationsನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಯಾವ ಪ್ರಾಂತವನ್ನೂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ದ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲಸವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಮೀರಿದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಖರ್ಚಾಗಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಎನ್ನೇನು ಕೆಲಸಗಳಾಗಿವೆ ಅವನ್ನೂ ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. Drainage Schemeಗೂ ಕೂಡ ನಾವು ದುಡ್ಡನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. Rural Sanitation, Manure pits, ನಣ್ಣು ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಹೋದವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಈ ಸಲವೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟು ತಲವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೂನಹ ಹೋದ ವರ್ಷದ ಗ್ರಾಂಟಿನೊಡನೆ ಈ ವರ್ಷದ ಗ್ರಾಂಟಿನೂ ಕೂಡ ಕೊಡಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ Rural Healthಗಾಗಿ ಹೋದ ವರ್ಷ ಹನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ 11.4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ, ಇವೆಲ್ಲ Drainage, Manure pits ವಗೈರೆ ಸ್ವಾನಿರ್ದೇಶನಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಹೋದವರೂ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈಗ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಎಂದು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಒಟ್ಟು ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಗೆ 1959-60ರಲ್ಲಿ ceiling limit 45 ಲಕ್ಷ ಇದ್ದದ್ದು ಈಗ 32.5

ಅಥವಾ 35 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. Agriculture Power ಮತ್ತು Irrigationಗೆ 1959-60ಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ 45 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ಲಾನಿಂಗು ಕಮೀಷನ್ನವರು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ National Resourcesಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಕೊಡೋಣ ಎಂದು "ಹಾಸಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಕಾಲು ಚಾಚೋಣ" ಎಂಬಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಚೆಗೆ ಕಾಲು ಚಾಚಿದರೆ ಅವೇಳೆಗೆ ಸೊಳ್ಳೆ ಕಡಿಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. Rural Health, Sanitation ಇವು Community Developmentನಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಅಂಶ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೇ. ನಾರಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹಣವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕೊಡೋದಿರಿಸಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಎಮೋಲಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ Village Panchayats and Local Boards Billನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು Grants to Municipalitiesಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ control ಇಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ಇತರ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ಇದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ. ದುಡ್ಡಿದ್ದರೂ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ವಾಪಸುಕೊಡುವ ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ. ಸಾಲವನ್ನು, ಎರಡು ಲಕ್ಷ, ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ, ಇದು ಲಕ್ಷ ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು 25 ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಬಡ್ಡಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಪಸುಕೊಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ Finance Departmentನವರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾನು ಎಲ್ಲ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳವರಿಗೂ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ Resourcesಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು. ಈ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅವರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನೆ ಒಂದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಜನಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಾಯು ಆಗಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಬಾಬಿನಿಂದ ರಾಗಲಿ ಆದಾಯಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ತರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಆಗ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷವೋ, ಮೂರು ಲಕ್ಷವೋ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳೂ ತೆಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರ Resources ಹಾಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ

ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರ, ಇಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಸಚ್ಚಿಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ಕಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದುಮಾತನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗಾಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಬಾವಿಗಳಾಗಿವೆ, ಎಷ್ಟೋ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇದರಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪಟ್ಟಿಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು ಈಗಲೇ ಒದಬೇಕೆಂದರೆ ಒದುತ್ತೇನೆ ಬೇಡಿ ಎಂದರೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

5 P.M.

ಇಪ್ಪತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಮಾತ್ರ ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇದೊಂದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೆಲಸ. ದೇಶದಲ್ಲರಕ್ಕೂ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಸತತ, ವೀರ್ಯಶಾಲಿ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ದುಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಂಥದ ಬಣ್ಣದ ಸೋಂಕಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ನಿರಂತರ ಹಗಲಿರಳೂ ದುಡಿದರೆ ಸಾಧ್ಯ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕಂಕಣಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಎಲ್ಲ ?

Sri T. SUBRAMANYA.—If you do not believe, it is your responsibility. If you believe, it is my responsibility.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು, ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿರಾದರಣೆ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಖ್ಯ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು; ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80 ಜನರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವವರು; ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಶೇಕಡ 80 ಭಾಗದವರನ್ನು ನಿರಾದರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 80 ಜನರಿರುವ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೇಜಸ್ಸು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಇಂದು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ನಂಬದೆ ಹೋದರೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ತಾವು ನಂಬುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ಮೇರೆ ತಾವು ಈ ಡಿಮಾಂಡಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲಕೊಡಬೇಕು, ಯಾರೂ 'No' ಅನ್ನು ಕೊಡದು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the respective sums not exceeding the amounts shown in the List of Demands circulated to the Members may be granted to defray the charges which will come in course of payment during the period ending 31st March 1960 in respect of demands Nos. 2, 3 and 24.”

The motion was adopted.

[As directed by the Speaker, the motions for Demands for Grants as voted by the House are reproduced below.]

DEMAND No. 2.—LAND REVENUE.

7. Land Revenue.

“That a sum not exceeding Rs. 1,43,19,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960 in respect of ‘Land Revenue’.”

DEMAND No. 3.—STATE EXCISE.

8. State Excise Duties.

“That a sum not exceeding Rs. 27,54,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘State Excise Duties’.”

DEMAND No. 24.—RURAL DEVELOPMENT.

40-A. Rural Development.

“That a sum not exceeding Rs. 1,56,32,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Rural Development’.”

DEMAND No. 27.—INDUSTRIES

INCLUDING SERICULTURE.

43. Industries and Supplies and Capital Outlay on Industrial Development.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—Sir, on the recommendation of the Governor of Mysore, I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 18,25,87,700 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Industries and Supplies and Capital Outlay on Industrial Development’.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 18,25,87,700 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Industries and Supplies and Capital Outlay on Industrial Development’.”

Sri V. SRINIVAS SHETTY (Conda-pur).—How much time will be allowed for the discussion of this demand ?

Mr. SPEAKER.—We have 1½ hours out of which half-an-hour will be required by the Chief Minister to reply.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—You were pleased to say that the agenda was fixed with the agreement of both sides and the lack of time was not due to the fault of anybody.

Mr. SPEAKER.—I have been working with the co-operation of both the sides, but if they go on talking like this I will have to go in my own way.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—We were anxious from the very beginning, and I believe the other side also, that we should have a time table for this session and we had fixed a time table. In fact, we had fixed 2 days for this discussion and so my friends here are feeling very much that they have not had an opportunity to discuss this particular demand. We had fixed that we should have 2 days for discussion of this demand.

Mr. SPEAKER.—That might have been your intention.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—That was our intention and we had informed the Whip on the other side that we were willing for that. I do not blame you for this situation. What I want to say is that we wanted to discuss this demand for two days, but now we have hardly one hour's time left.

Mr. SPEAKER.—It is most unfair that you are making this remark.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—My humble submission is that even today I informed the Speaker that we want at least this day for discussion of this demand.

Mr. SPEAKER.—That was the intention of the party. They wanted two days, but I also made it clear that it was not possible to have two days. It was my intention that they must get one full day today, but the list of members that was given to me today was so big that I could not finish them in time. So it is not fair to say that two days were allotted for this demand. That might have been the intention of the parties, but I made it clear that there was no time. So if the Leader of the Opposition were to make such unkind and uncharitable remarks against the Chair, I only say that it is not fair.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—There is evidently some misunderstanding. I did not say that the Speaker had allowed two days, but what I said was that we had met together and decided that we should have two days for this demand. I am sorry that the Speaker should say that it is uncharitable on my part to say this.

Mr. SPEAKER.—I had kept the hour at which I was going to apply the guillotine open for the simple reason that I wanted to give more time to this demand, but some Opposition members were so vociferous that I had to fix it much early. Even now I am willing to reconsider it if you can find time because tomorrow we have to pass the Appropriation Bill. If Hon'ble Members of the Opposition were to find a way out I am willing to reconsider, but then let them not be in a hurry as they were just now. The Hon'ble Member Sri Ramappa was vociferous and he wanted the last hour of the guillotine to be announced. That compelled me to announce the time of guillotine, but if it is the intention of the Hon'ble Members that they want more time, they must suggest to me a way to find time.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಈವೊತ್ತಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ರು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲಿ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಡಿಮಾಂಡನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೂ ನಾಳೆ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇದರ ವಿಷಯ ಹೇಳಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—There is another difficulty. Once a certain demand is discussed and put to vote, no remarks

on the same will be allowed at the time of the Appropriation Bill. If it is the intention of the Chief Minister that they may discuss this subject at the time of the Appropriation Bill I cannot agree to it because it is not proper that while discussing the Appropriation Bill remarks should be made in respect of a demand which has been already voted.

Sri L. S. VENKAJI RAO (Basavana-gudi).—Can we re-open the question? The Chair was very kind to suggest to the Opposition that the Chair will re-open the question. When once the time is fixed and announced by the Chair, would it be advisable or appropriate to reconsider it?

Mr. SPEAKER.—So far as feasibility is concerned, we shall see later what is the position. It is always possible to reopen. If there is no time, it will not be possible at all.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—The House should agree.

Mr. SPEAKER.—Yes.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ (ಬಸವಪುರ).—ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಇಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೈಮ್ ಇಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಮಹತ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. 15 ದಿವಸ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಏ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Now I want to know how long you will allow us to discuss this demand?

Mr. SPEAKER.—Till 6-30 P.M.

Sri B. K. PUTTARAMIYA (Channapatna).—We will not be in a position to discuss the demand within half-an-hour. That is not your fault. That is the fault of the Treasury Benches.

Sri B. D. JATTI.—In the mornings and in the evenings and even on Sunday we agreed to sit and discuss. How can you blame us? We sat on Saturday and Sunday and still you complain. It is not fair.

Sri C. K. RAJIAH SETTY (Chiknaikanahalli).—The Chair itself can suggest how it can be done.

Mr. SPEAKER.—I cannot do it myself.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—When the Demand for Rs. 2 crores had taken two days, how can

the demand for Rs. 18 crores finished in such a short time? I want to know what has happened to your Business Advisory Committee?

Mr. SPEAKER.—It has been agreed to in the Business Advisory Committee.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I do not like the way in which this has been going on. You have already announced that you will guillotine all the demands at 6-30 P.M. But your trying to reopen and asking us to consider it and create so much of confusion, is not fair for the House. I definitely make this observation. Now it is not possible; especially we Independents in this House, cannot come to a sudden conclusion just like that; in a split of a second we cannot come to an understanding in relation to this matter.

(The Chair rang the bell)

I would request you, Sir, to kindly allow me to complete my statement.

Mr. SPEAKER.—Please take your seat.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Please let me finish my statement.

Mr. SPEAKER.—I ask the Hon'ble Member to withdraw his words "unfair" with reference to the Chair.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I will explain the position.

Mr. SPEAKER.—First withdraw the word and then explain. You must unconditionally withdraw the words.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I definitely say that it is not correct to treat in this fashion.

Mr. SPEAKER.—I order the Hon'ble Member to withdraw the words that the Chair has been unfair.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I will definitely state that no reflection is meant to the Chair.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member has said it. He will have to withdraw.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Please convince me in this regard.

(At this stage the Official Reporter was asked to read from notes as to what Sri Narasimhan had said and the Reporter did so.)

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—The Hon'ble Member has not used those words with reference to the Chair. But he has used those words with reference to the House.

Mr. SPEAKER.—He has used the words 'it is not fair for the House' in respect of the Chair and that will have to be withdrawn.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I should like to withdraw the words.

Mr. SPEAKER.—Unconditionally.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Please bear with me. Why unconditionally?

Mr. SPEAKER.—You ought to be fair to the Chair and you will have to withdraw those words unconditionally.

Sri M. C. NARASIMHAN.—The manner in which I should use the words, will you dictate to me? If you are not satisfied, will you dictate to me?

Mr. SPEAKER.—Again the Hon'ble Member is using the word 'dictation'. That is unfair to the Chair. He will have to withdraw all that. If he does not do it, I will have to take further action.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I have made a very clear statement so that you may hear clearly. I withdraw.

Mr. SPEAKER.—You will have to withdraw the word "dictation".

Sri M. C. NARASIMHAN.—I do not mean any reflection on the Chair. I never meant any reflection on the Chair.

Mr. SPEAKER.—But every time you use such words.

Sri M. C. NARASIMHAN.—You are losing temper.

Mr. SPEAKER.—You are losing temper. I am not losing temper.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—In view of the fact the Hon'ble Member has said that he has withdrawn those words, it means unconditionally. One word. In view of all this discussion, we have hardly any time for discussion. If the Chair is so pleased, if the other side is so pleased, and if sufficient time is made available to the House, we are prepared to discuss this matter.

Mr. SPEAKER.—If a way is found out, I am prepared to consider.

Sri J. B. MALLARADHYA.—It looks as if discussion on any subject is not the privilege of the Opposition. I am surprised at the attitude of some of the members of the Treasury Benches. On behalf of the Opposition I may make it very clear that nobody is anxious to speak in the atmosphere created by the Treasury Benches.

Sri B. D. JATTI.—Sir, it is not fair on anybody's part to say that we are not anxious to hear criticism from the Opposition. From the very beginning I am anxious to hear their remarks about defects. Otherwise how is it possible for the Government to reply to the defects?

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—Tomorrow there is ample time for you to reply.

Sri D. DEVARAJ URS (Hunsur).—On our side, none are going to speak. Let the Hon'ble Chief Minister reply.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಒಂದು ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಡಿವ್ಯಾಂಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ಮೊದಲೇ ನಿಗದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾರ ತಪ್ಪು ಇಲ್ಲದೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರ ಕಾಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಈ ಡಿವ್ಯಾಂಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಕಾತರತೆ, ಒಂದು ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಆದಳತ ಪಕ್ಷದವರೂ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

Sri M. RAMAPPA.—The members are not making a request to the Chair to extend the time. I think he is prepared to extend the time. Neither that side nor this side is making a request for the extension of time.

Mr. SPEAKER.—Let the Leader of the Opposition start speaking and then we will have some time to consider as to what to do.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Unless a decision is taken to give us sufficient time, we will not be in a position to speak.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Since you have fixed 6-30 P.M. as the time to put all the demands to the House, there is no opportunity for myself and some of my friends to participate in the debate. Therefore, myself and some of my friends would like to walk out.

(Sri Narasimhan and some of his friends withdrew from the House).

Mr. SPEAKER.—I am willing to be guided by the Opposition Leader. Let him start speaking and soon after the discussion starts we will have some time to consider as to what should be done.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—If we cannot come to any conclusion we will also have to stage a walk out.

(The entire Opposition withdrew from the House).

Mr. SPEAKER.—I shall now put all the demands to the House. The question is:

“That a sum not exceeding Rs. 18,25,87,700 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960 in respect of ‘Industries and Supplies and Capital Outlay on Industrial Development’.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That the respective sums not exceeding the amounts shown in the list of Demands circulated to the Members may be granted to defray the charges which will come in course of payment during the period ending 31st March 1960 in respect of Demands Nos. 1, 4, 6, 7, 7A, 8, 18, 19, 28, 32 to 38, 44, 45, 49, 54 to 58.”

The motion was adopted.

[As directed by the Speaker, the motions for Demands for grants as voted by this House are reproduced below.]

DEMAND No. 1—TAXES ON INCOME OTHER THAN CORPORATION TAX.

4. *Taxes on Income other than Corporation Tax.*

“That a sum not exceeding Rs. 1,85,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Taxes on Income other than Corporation Tax’.”

DEMAND No. 4—STAMPS.

9. *Stamps.*

“That a sum not exceeding Rs. 2,72,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Stamps’.”

DEMAND No. 6—REGISTRATION.

11. *Registration.*

“That a sum not exceeding Rs. 13,37,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Registration’.”

DEMAND No. 7—MOTOR VEHICLES ACT ADMINISTRATION.

12. *Taxes on Vehicles.*

“That a sum not exceeding Rs. 11,83,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Taxes on Vehicles’.”

(MR. SPEAKER)

DEMAND No. 7A—SALES-TAX
ADMINISTRATION.

12-A. *Sales-Tax.*

“That a sum not exceeding Rs. 25,47,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Sales-Tax’.”

DEMAND No. 8—OTHER TAXES
ADMINISTRATION.

13. *Other Taxes and Duties.*

“That a sum not exceeding Rs. 65,26,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Other Taxes and Duties’.”

DEMAND No. 18—PORTS AND
PILOTAGE.

30. *Ports and Pilotage.*

“That a sum not exceeding Rs. 8,00,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Ports and Pilotage’.”

DEMAND No. 19—SCIENTIFIC
DEPARTMENTS.

36. *Scientific Departments.*

“That a sum not exceeding Rs. 7,98,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payments during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Scientific Departments’.”

DEMAND No. 28—MISCELLANEOUS
DEPARTMENTS.

47. *Miscellaneous Departments.*

“That a sum not exceeding Rs. 69,50,800 be granted to the

Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Miscellaneous Departments’.”

DEMAND No. 32—FAMINE.

54. *Famine.*

“That a sum not exceeding Rs. 56,96,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Famine’.”

DEMAND No. 33—TERRITORIAL AND
POLITICAL PENSIONS.

54-A. *Territorial and Political
Pensions.*

“That a sum not exceeding Rs. 2,71,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Territorial and Political Pensions’.”

DEMAND No. 34—PRIVY PURSES AND
ALLOWANCES.

54-B. *Privy Purses and Allowances of
Indian Rulers.*

“That a sum not exceeding Rs. 48,500 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of ‘Privy Purses and Allowances of Indian Rulers’.”

DEMAND No. 35—SUPERANNUATION
ALLOWANCES AND PENSIONS.

55. *Superannuation Allowances and
Pensions.*

“That a sum not exceeding Rs. 1,81,38,600 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending

31st day of March 1960, in respect of 'Superannuation Allowances and Pensions'."

DEMAND No. 36—COMMUTATION OF PENSIONS.

55-A. Commutation of Pensions financed from Ordinary Revenues.

"That a sum not exceeding Rs. 5,27,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of 'Commutation of Pensions'."

DEMAND No. 37—STATIONERY AND PRINTING.

56. Stationery and Printing.

"That a sum not exceeding Rs. 64,64,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of 'Stationery and Printing'."

DEMAND No. 38—MISCELLANEOUS.

57. Miscellaneous.

"That a sum not exceeding Rs. 2,48,67,200 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of 'Miscellaneous'."

DEMAND No. 44—ROAD AND WATER TRANSPORT SCHEMES.

XLVI-A. Receipts from Road and Water Transport Schemes—Working Expenses.

"That a sum not exceeding Rs. 4,40,71,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of 'Receipts from Road and Water Transport Schemes—Working Expenses'."

L.A.

DEMAND No. 45—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

65. Payment of Compensation to landholders, on the abolition of Zamindari System.

"That a sum not exceeding Rs. 36,12,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of 'Payment of Compensation to landholders, on the abolition of Zamindari System'."

DEMAND No. 49—INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

72. Capital Outlay on Industrial Development.

"That a sum not exceeding Rs. 2,38,26,300 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of 'Capital Outlay on Industrial Development'."

DEMAND No. 54—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

82-B. Capital Outlay on Road and Water Transport Schemes outside the Revenue Account.

"That a sum not exceeding Rs. 1,00,00,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of 'Capital Outlay on Road and Water Transport Schemes outside the Revenue Account'."

DEMAND No. 55—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

83. Payments of Commuted Value of Pensions.

"That a sum not exceeding Rs. 5,37,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of

(MR. PEAKER)

payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of 'Cominuted Value of Pensions'.

DEMAND NO. 56—PAYMENTS TO
RETRENCHED PERSONNEL.

85. *Payments to Retrenched Personnel.*

"That a sum not exceeding Rs. 1,500 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of 'Payments to Retrenched Personnel'."

DEMAND NO. 57—CAPITAL OUTLAY ON
SCHEMES OF GOVERNMENT TRADING.

85-A. *Capital Outlay on Schemes of Government Trading.*

"That a sum not exceeding Rs. 2,61,52,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending

31st day of March 1960, in respect of 'Capital Outlay on Schemes of Government Trading'."

DEMAND NO. 58—ADVANCES AND
LOANS.

P. *Loans and Advances by the State Government.*

"That a sum not exceeding Rs. 6,66,91,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1960, in respect of 'Loans and Advances by the State Government'."

Mr. SPEAKER.—The House now rises and will meet tomorrow at 8 A.M.

The House adjourned at Twenty-five Minutes past five of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Tuesday, the 31 st March 1959.
